

KRISLAI

Kaip Traktuojami Belaisviai.
Atmetė!...
Jurgis Washingtonas SSSR.
Reikia Pasveikinti Juos.
Rašo R. MIZARA

Vokiečių karo belaisviai Sovietų Sąjungoje yra traktuojami kaip žmonės. Gerai užlaikomi, socialiai pavaldinti. Daugiau: jiems leista turėti susirinkimus ir juose aptarti bendruosius savo reikalus; jie aprūpinami jų kalboj literatūra.

Andai vokiečiai karo belaisviai SSSR išleido pareiškimą, kad vokiečių karių fronte, saugiant juos atsakyti kariauti už Hitlerio ir jo gėgsterių interesus.

Po to, panašų atsisakymą savo tautiečius išleido ir suomių karo belaisviai Sovietų Sąjungoje. Pastarieji pareiškė, kad fašistinė asis turės būti sutriuškinta, kad nei jokia fašistų kombinacija nei jėga neatsilaikys prieš Sovietų Sąjungą, Amerikos ir Didžiosios Britanijos galybę.

Tuo pačiu sykiu Sovietų karo belaisviai Vokietijoje yra traktuojami prasčiau kaip gyvuliai. Jie laikomi pusbadažiai; sergančiųjų niekas nepaiso; jie atskirti nuo viso pasaulio naciška siena: neduoda jiems jokios literatūros.

Bet iš barbarų nieko geresnio niekas ir nesitiki!

Kongreso Įnešimų Komitetas (House Ways and Means Committee) atmetė prezidento Rooseveltto kuklų pasiūlymą, kad būtų mokamos nedarbo pašalpos tiems darbininkams, kurie neteks laikinai darbų dėl persiorganizavimo pramonės ant karinių gamybos pagrindų.

Tajį prezidento Rooseveltto pasiūlymą užgrybė ADF ir CIO vadovybės. Tajį pasiūlymą užgrybė visi pažangūs žmonės, kuriems rūpi karo gerovė.

Bet štai dauguma kongreso komiteto narių ima jį ir atmeta, visai neprileidžiant svarstyti atstovų butui!

Prezidentas Rooseveltas reikalavo tam tikslui paskirti \$300,000,000. Šitie pinigai, si pagalba darbininkams yra tiek pat reikalinga apsigynimo reikalams, kaip ir pati karinė gamyba. Todėl kirtimas šiam pasiūlymui smūgio yra kirtimas smūgio šalies apsiginklavinimui.

Amerikos žmonės negali praleisti to žygio tyloj. Jie turi turti savo žodį. Savo žodį, aišku, pirmiausiai turi tarti darbo unijos ir kitos organizacijos.

Sovietų Sąjungoj buvo plačiai minėtas Jurgio Washingtono gimtadienis. Ryškiai primenama to karo tautos tamsai pavojingas sunkumas, kuris teko išgyventi Jurgui Washingtonui ir jo kariuomenei Valley Forge.

Iš tikrųjų, Amerikos Revoliucinis Karas turėjo labai daug artumo ir panašumo Didžiajai Rusų Revoliucijai. Kaip amerikiečiai, Washingtono vadovybėje, grūmėsi prieš didžiausių sunkumų ir trūkumų, taip ir Sovietų liaudis, Lenino vadovybėje, turėjo tą viską išgyventi.

Šių dienų abiejų kraštų padėtis taipgi turi artimų panašumų. Viena yra užpulta ir kita. Kaip viena turi kovoti už gyvybę ir laisvę, taip ir kita. Viskas, ko abiem šalim šiuo didžiojo krizio metu reikia, tai artimesnės militarinės ir politinės vienybės. Toji vienybė yra būtina pasekmingesniai prieš nugalėjimui. Toji vienybė turi būti sudaryta juo greičiau.

Reikia pasveikinti Baltimorės CIO miesto tarybos vadovybę už tai, kad ji iškėlė aiškų Smetoną, kaip pro-nacij. Tai buvo pirmas kartas Amerikoje, kad didžiulių darbo unijų sąjunga pareiškė, jog

Darbo žmonių Dienraštis
Kaina \$6.00 Metams
Užsieniuose \$8.00
Brooklyne \$6.50
Metams

LAISVĖ

THE LITHUANIAN DAILY

No. 45

LAISVĖS

ANTRASAS: 427 LORIMER STREET
Telefonas STAGG 2-3878

Brooklyn, N. Y., Antradienis, Vasario (Febr.) 24, 1942 Pavienio Numerio Kaina 3c.

Metai XXXII. Dienraščio XXIV.

STALINO ŽODIS 24-METINĖJ RAUD. ARMIJOS SUKAKTYJ

PRIEŠAS BUS IŠVYTAS, NORS DAR REIKĖS SUNKIOS KOVOS,— SAKO STALINAS

Maskva, vas. 23. — Sovietų komisarų pirmininkas Juozas Stalinas išleido sekamą pareiškimą 24-metinėje Raudonosios Armijos sukaktyje:

„Tai jau ne pirmą kartą Raudonoji Armija susiduria su vokiečiais. 1918 m. vasario 23 d. jaunosios jos eilės supliekė vokiečius įsiveržėlius prie Pskovo ir Narvos, ir tu metų pabaigoje išvijo juos iš Ukrainos. 1919 metais jos atlaikė mūsų šalies čylybę prieš visas pastangas santarvės valstybiu.

„Sovietų žmonės niekada neužmiršo to patyrimo, ir pasirodė atremti kitus galimus užpuolimus.

„Kai kurie smarkiaujantieji kraštai, bandžiusieji įsibriauti į mūsų žemę, jau šiek tiek paragavo mūsų galybės. Aštuoni mėnesiai atgal Vokietija niekšiskai, iš pasalų užpuolė mus, tikėdamasi greito laimėjimo. Hitleris nedakainavo naujo savo priešo. Mes traukėmės atgal, bet taip darydami mes kirtome priešui ryškius smūgius.

„Niekad Neabejojome.”

„Mes niekada visai neabejojome, kad priešas bus sulaukytas ir galų gale supliektas. Atėjo, pagaliau, laikas Raudonajai Armijai pereiti į ofensyvą. Tichvine ir Rostove, Krime ir Maskvos priekyje priešas buvo sumuštas. Maskvos ir Tulos sritys liko apvalytos nuo priešo.

„Iškvota tapo atsarginė vokiečių jėga, su kuria jie galėdavo daryti staigius, nustebinimo žygius. Karas dabar bus skirtingas, kuomet jau nėra to nelygybės elemento, su kuriuo priešas galėdavo daryti nustebinimo žygius. Pastarieji įvykiai įrodė, jog, netekus jiems šio elemento, vokiečių armija nebėra tokia sekminga, kaip kad buvo.

„Vokietija turi savo sąjungininkus, kariaujančius išvien su ja. Mes kol kas nesame tokio padėty, tačiau mums pavyko atsilaikyti.

„Mes atmesime priešą nuo Leningrado vartų ir išlaisvinsime Baltgudiją. Ukrainą ir Krimą. Raudonoji vėliava vėl plevėsuos visur, kur tik ji pirmiau plevėsuvo.

Smetona yra pro-nacis ir kad jis kaip tokiis turi būti traktuojamas.

Tiesą, valstybės departamentas atsakė, kad Smetona esąs „svečias,” bet tuo pačiu sykiu visas dalykas buvo atiduotas atitinkamom įstaigom toliau tyrinėti.

Kitų miestų darbo unijos, be abejo, paseks baltimoriečių pavyzdžiu.

J. STALINAS

Dar Teks Stropiai Kovot, Kol Vokiečiai Bus Sumušti.

„Sovietų žmonės nėra tokie, kad patys save apgaudintų ir įsitikintų, kad priešas jau sumuštas. Jis dar nesumuštas, ir mums prieš akis stovi dar stropi kova.

„Nauji kariuomenės daliniai turi būti pasiūsti frontan, kad nukaltų pergale. Pramonė turi dirbt su padvigubinta energija. Armija turi kasdien gauti daugiau ir daugiau tankų, orlaivių, kanuolių, kulkasvaidžių ir kitų ginklų. Tame glūdi Raudonosios Armijos stiprybė.

„Bet Raudonosios Armijos stiprybė kėri ne vien tame. Visų pirma ji kėri faktai, jog Raudonoji Armija kovoja tautinio išlaisvinimo kare, o ne imperialistiniame užpuolimo kare. Raudonosios Armijos uždavinys yra paliuosuoti nuo vokiečių įsiveržėlių mūšiskę Sovietų žemę ir piliečius mūsų kaimų ir miestų, kurie buvo laisvi pirm šio karo, bet dabar yra prispausti ir kenčia apiplėšimą ir badą.

„Kiekvienas Raudonosios Armijos narys žino, jog tai yra teisingas karas, karas dėl išlaisvinimo. Raudonoji Armija turi kilnu tikslą, ir jis yra priežastis to, kad šis karas duoda tūkstančius karžygių, vyrų ir moterų, kurie pasiryžę mirti už savo šalį.

„Tame glūdi Raudonosios Armijos stiprybė ir vokiečių armijos silpnybė.

„Hitleriai Ateina ir Praeina”

„Laiks nuo laiko pasirodo tokie pasakymai užsieninėje spaudoje, kad Raudonoji Armija siekianti sunaikinti vokiečių tautą. Tai yra nedoras, kvailas šmeižtas. Veikiausiai šis karas padarys galą Hitlerio šalkai, bet tai būtų juokinga laikyti Hitlerio šalką tuo pačiu dalyku, kaip ir vokiečių tautą, kuri yra vokiečių valstybė. Istorijs moko mus, kad Hitleriai ateina ir praeina, bet

Filipinai, Audringi Narsuoliai Užmušė 1,000 Japonų

Washington. — Igorot gentės filipinai, sulipę ant amerikinių tankų, audringai šaukdami ir iš revolių šaudydami, užmušė tūkstantį japonų karių ir taip atkresijo už tai, kad pirmiausia išstas japonų pulkas užpuolė ir sunaikino igorotų kuopą. Nei vienas igorotas nesitraukė iš savo pozicijos, visi mirė bekovodami.

Generolas MacArthur savo pranešime apie kerštingą igorotų žygį sako: „Jokios kanuolės, jokie šautuvai, jokie krūmai, niekas negalėjo sulaukyti įirtusį jų žygį, kaip tik pati mirtis.”

Kariniai amerikiečių laivai naikintuvai nuskandino du japonų naikintuvus ties sala Java. O Jungtinių Tautų lakūnai nukirto žemyn dar 10 japonų orlaivių.

vokiečių tauta ir vokiečių valstybė vis liekasi.

„Rasinė vokiečių teorija ir jų praktikuojama neapykanta kitų rasų-tautų padarė visas laisvę mylinčias tautas priešais vokiečių fašizmą, kuomet rasinė-tautinė lygybė Sovietų Sąjungoj įgijo jai draugiškumą visų laisvę mylinčių tautų.

„Užsienių spauda kartais sako, kad Sovietų žmonės nekenčia vokiečių kaip vokiečių; kad Raudonoji Armija naikinti juos iš neapykantos prieš viską, kas tik yra vokiška, ir kad, todėl, jie nesą imami nelaisvėn. Tai yra kvailas melas ir šmeižtas prieš Raudonąją Armiją.

„Laisva nuo Tautinės Neapykantos”

„Raudonoji Armija yra laisva nuo bet kokių tautinės neapykantos jausmų. Raudonoji Armija naikina vokiečius ne todėl, kad jie yra vokiečiai, bet todėl, kad jie nori pavergt mūsų šalį. Kaip ir bet kuri kita armija, jina turi teisę naikinti savo šalies vergėjus, nežūrint, kokios tautos jie būtų.

Galės Būt Iškraustyti ne Tik Nepiliečiai, bet ir Piliečiai iš Tam Tikrų Vietų

Washington. — Prezidentas Rooseveltas įgalino karui sekretorių Stimsoną pažymėti tūlas vietas šalyje, kaip kariniai svarbias ir iškraustyti iš jų bile nepilietį ar Amerikos pilietį. Tuom patvarkymu prezidentas taipgi davė galią karo departamentui „aprežti teisę bile asmeniui, piliečiui ar nepiliečiui, atvykti į tokias vietas, būti jose ar aplėisti jas.”

Suprantama, jog šis prezidento patvarkymas pirmoj vietoj atkreiptas prieš japonus vakarinėse Amerikos valstijose, Pacifiko Vandenyno srityje. Ten vien Californijoj gyvena 60 tūkstančių japoniškos kilmės asmenų, turinčių Amerikos pilietybę ir apie 38 tūkstančius Japonijos piliečių. — O Californija yra svarbus centras orlaivių ir kitų karinių pramonų. Jungtinių Valstijų vyriausybė parūpins perkraustomiam žmonėm pervežimą, maistą, pastogę, medikale pagalbą, drabužius ir kitus reikmenis. Įvairios valdiškos įstaigos tada stengsis surast perkraustytiems darbus arba apsigyvenimo progas farmose.

ĮVAIRIOS ŽINIOS

London. — Talkininkai sunaikino visus, apart vieno, japonų karinius laivus, kurie veikė prieš Bali salą.

Maskva. — Sovietai iki šiol nuskandino 81-ą karinį vokiečių laivą ir 276-šis pagalbinis su šimtais tankų ir kanuolių.

Rangoon. — Anglai užmušė daug japonų ties Bilinu, Burmoj.

Batavia. — Japonai užėmė orlaivių stovyklą Bali saloje.

NAUJI PAKEITIMAI ANGLIJOS MINISTERIŲ KABINETE

London vas. 23. — Anglijos premjeras Churchill pašalino karo ministrį D. R. Margessoną, orlaivių gamybos ministrį Moore-Brabazoną ir tris kitus senus kabineto narius. Nauju karo ministriu paskyrė Sir Jamesą Grigg'ą, o orlaivių gamybos ministriu — J. J. Llewellingą.

Moore-Brabazon reikšdamas viltį, khd naciai sumuštu Sovietus, kaip kad darbiečiai kaltino jį.

Gen. MacArthur Sveikina Raudonąją Armiją kaip Didžiausius Karžygius

Maskva, vas. 23. — Generalas MacArthur, amerikiečių komandierius Filipinų salose, atsiuntė šitokią sveikutinę Raudonajai Armijai jos 24-metinėje sukaktyje:

„Pasaulinė padėtis dabartiniu laiku rodo, jog civilizacijos viltys rymo ant garbingųjų vėliavų narsiosios Rusų Armijos. Savo gyvenimė aš esu dalyvavęs tam tikrame skaičiuje karų ir esu stebėjęs kitus, taipgi esu labai smulkmeniškai

Raudonoji Armija Persigrūmė per Latvijos Rubežius

London. — Sovietų kariuomenė jau persigrūmė per Latvijos sieną, kaip sako kariniai pranešimai iš Maskvos.

Per dvi dienas raudonarmiečiai Leningrado fronte atėmė iš vokiečių 60 aptvirtinimų ir sunaikino 1,300 nacių.

Pranešama, jog Raudonoji Armija Ukrainoje sturmu prasimušė į vieną svarbią miestą, ir dabar ten verda įtūzusi kova su naciais gatvėse. Manoma, jog tai Charukove.

Maskva. — Per penkis pirmuosius karo mėnesius Sovietai sunaikino 6,000,000 vokiečių kariuomenės, ir tik nuo gruod. 6 iki sausio 15 d. užmušė 300,000 nacių.

Nuo pradžių savo ofensyvos iki šiol Sovietai atvadavo nuo vokiečių 5 tūkstančius miestų, miestelių ir kaimų.

Čiang Kai-Shek Sveikina Raudonąją Armiją

Maskva. — Vyriausias Chinų komandierius Čiang Kai-shek sveikino Raudonąją Armiją jos 24 metų sukaktyje.

Chungking. — Chinų vyriausybė pareiškė, kad Sovietai ir dabar remia Chiniją karo reikmenimis.

studijavęs karinius žygius žymiųjų praeities vadų.

„Jokiame aš nesu patėmijęs tokio sekmingo pasipriešinimo smarkiausiams smūgiams dar nesumušto iki tol priešo, kuris per paskui sekancias trauksinančias kontr-atakas yra vejamas atgal į savo žemę. Plotis ir puikus didingumas šios patangos pažymi ją kaip didžiausią karinį pasiekimą visoje istorijoje.”

Suėmė Vokiečius, Japonus ir Italus su Uždraustais Daiktais N. J.

Newark, N. J. — Federalės valdžios agentai Jersey City padarė kratas pas piliečius Vokietijos ir kitų prieš Ameriką kariaujančių kraštų ir rado pas juos šitokius uždraustus daiktus: Dinamito sprogdinimo mašiną, porą signalinių vėliavų Jungtinių Valstijų armijos, braižinius ir žemlapius New Yorko uosto, du stiprius žiūronus, septynis fotografijos aparatus, aštuonis trumpųjų radijo bangų priimtuvus ir kietgatvėse. Manoma, jog tai kį šaunamųjų ginklų.

Šių daiktų savininkai tapo areštuoti. Tuo pačiu laiku valdžios agentai darė kratas ir kitur pas įtartinus priešų šalių piliečius Federaliame Rytiniame Apskrityje.

Desėtkai Nacių Submarinų Prieš Amerikos ir Anglijos Laivus

London. — Čia manoma, kad bent desėtkai nacių submarinų veikia prieš Amerikos ir kitų Jungtinių Tautų laivus Atlanto Vandenynė, ir tai pagal Japonijos reikalavimą.

Japonų komanda sakė vokiečių submarinų komandieriui vice-admirolui Doenitz'ui, kad jo submarinams daugmeniskai veikiant Atlante, tai Amerika ir Anglija turės laikyti stambų skaičių savo karinių laivų šiame vandenynė ir negalės perversť tų laivų į Pacifiko Vandenyną prieš Japoniją.

LAISVĖ

LITHUANIAN DAILY, PUBLISHED BY
The Laisve, Inc.Every day except Sunday
Established April 5, 1911627 LORIMER STREET, BROOKLYN, NEW YORK
Tel. STagg 2-3878President Jos. Weiss
Secretary Treasurer J. Gasunas
Editor Roy Mizara

SUBSCRIPTION RATES:

United States, per year	\$6.00
United States, six months	\$3.25
Brooklyn, N. Y., per year	\$6.50
Brooklyn, N. Y., six months	\$3.50
Foreign countries, per year	\$8.00
Foreign countries, six months	\$4.00
Canada and Brazil, per year	\$6.00
Canada and Brazil, six months	\$3.25

Entered as second class matter March 11, 1924, at
the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the
Act of March 3, 1879

O Visgi Naujas Posukis

Nors Anglijos premjeras Churchillas andai teisinio savo kabineto žygius, tačiau po to, jis vis vien surado reikalo daryti jame pakeitimų. Vienas didelių pridėkų prie ministerių kabineto yra įsileidimas buvusio Sovietuose ambasadoriaus Sir Stafford Cripps.

Cripps yra pažangus žmogus ir toli numatęs politikas. Dar prieš karą jis, būdamas Darbo Partijos, griežtai stėjo už tai, kad Anglijoje būtų sudarytas liaudies frontas. Jis buvo uolus ir griežtas šalininkas gerų santykių tarp Didžiosios Britanijos ir Sovietų Sąjungos. Už tą jo aiškų pasisakymą Cripps buvo išmestas iš Darbo Partijos.

Bet tas nieko jam nepakenkė. Jis dirbo savo. Pagaliau Cripps buvo paskirtas ambasadoriumi Sovietų Sąjungoje. Ten šis vyras suvaidino didelį vaidmenį, nes tai buvo žmogus, kuriam rūpėjo fašizmo sunaikinimas. Cripps, panašiai, kaip ambasadorius Davies, atviromis akimis žiūrėjo į Sovietų Sąjungą. Ir todėl jis daug matė — daugiau, negu kiti ambasadoriai, kurie vyksta Sovietų Sąjungon įsiskoti "bloomberg".

Kai Cripps grįžo Anglijon, vis daugiau ir daugiau žmonių balsų kilo, kad jis būtų įsileista valdžiai. Nes tai yra griežtas fašizmo priešas, nes tai didelė asmenybė, galinti suvaidinti didelį vaidmenį šiuo krizių metu.

Na, ir Churchillas turėjo paklausti žmonių balso. Cripps įėjo į valdžią ir reikia tikėtis, kad jis ten suvaidins žymų vaidmenį.

Po to puolimo Singaporo, po didelių Jungtinių Tautų pralaimėjimų Ramiajame Vandenynė, šiandien vienas darosi aišku: reikia naujo kraujo tūlų kraštų vadovyboms, reikia energingesnių žmonių, reikia žymesnių vyrų, kurie yra griežti anti-fašistai. Iš to išvada turi sekti kita: reikia pradėti duoti smūgius fašistų Ašiai, negalima tenkintis tik apsigynimu, nes tas eina naudon Ašiai, o ne Jungtinėms Tautoms.

Anglija ir Amerika turėtų kuo veikliausiai ruošti invaziją vakarų Europoje ir kirsti didelį smūgį Hitleriui. Sovietai iš Rytų, Anglija ir Amerika — iš vakarų galėtų užduoti didelį smūgį ir dar šią vasarą būtų galima Hitleris sunaikinti.

Kitas svarbus dalykas, kurio neturi pamiršti nei mūsų kraštas, nei Didžioji Britanija: sudaryti vieną karo vadovybę su Sovietų Sąjunga, susitelkti su Sovietų Sąjunga juo artimesnėn politinė ir militarinė vienybė. Karas pirmiausia reikalauja vienybės, vienos geros komandos. O to iki šiol Jungtinėse Tautose dar nebuvo.

Taigi, mūsų nuomone, kad Crippso įėjimas į vyriausybę tuos klausimus užakcentuos ir visą dalyką ryškiau pastatys prieš atsakominguosius visų Jungtinių Tautų vadus. Ir tas atneš gerų vaisių.

Rimtas Prezidento Įspėjimas

Hitlerio agentai ir demokratijos priešai, stengiasi kiek gali pakenkti Amerikos, Anglijos ir Sovietų Sąjungos nuosir-

džiai vieni kitų paramai, bendradarbiavimui kovoje prieš Vokietijos, Japonijos ir Italijos barbarus. Žinoma, jie gyvendami Jungtinėse Valstijose negali vesti atvirą propagandą prieš mūsų šalies valdžią ir santvarką. Jie pasirenka niekinti Sovietų Sąjungą.

Naciai hitlerininkai pasakoja vietos gyventojams, kad stoka cukraus, gumos ir aluminio todėl, kad "Rooseveltas viską atiduoda bolševikams." Hearstas ir jo kompanija nuolat veda propagandą, bauginamas šios šalies gyventojus "komunistais," "Sovietais" ir "revoliucija." Prie šios hitleriškos kampanijos prisideda ir lietuviški laikraščiai, kaip "Darbininkas" ir eilė kitų.

Smetonininkai ir kiti Lietuvos liaudies neprieteliai skleidžia paskalus apie buvusią Tarybų Lietuvą, skleidžia hitlerininkų melus apie "terorą." Tuli iš jų skleidžia paskalus Lietuvos ateities klausimu, kad pakenkus Jungtinių Valstijų ir Sovietų Sąjungos nuosirdžiam bendradarbiavimui.

Ponas K. Pakštas pasakoja "Drauge," kad, jeigu Amerika nesipyksta su Sovietų Sąjunga, tai tik todėl, kad ji dar ne užtektinai galinga karo srityje. Jis trokšta, kad Amerika būtų diktatorių ir grąžintų jiems ponų ir išnaudotojų režimą Lietuvai.

Visi jie bando kišti koją Amerikos pagalbai Sovietų Sąjungai, nes gerai žino, kad Raudonoji Armija laiko patį svarbiausį karo frontą. Jie pasakoja, kad būk Amerika turi ginkluotis ir neduoti ginklų ir amunicijos pagalbos Sovietų Sąjungai. Jie žino, kad dabar vienas Amerikos tankas arba orlaivis Sovietų Sąjungoje yra pavojingesnis Hitleriui ir jo šalkai, kaip šimtas tų ginklų Amerikoje.

Prezidentas Rooseveltas pareiškė, kad Jungtinės Valstijos duos daugiau pagalbos Sovietų Sąjungai.

Sovietų Sąjunga Remia Chiniją

Amerikinė spauda daug rašo apie pavojų Chinijai, jeigu Japonijos karo įgėjos okupuos Burmą ir nukirs Burmos kelią iš prieklauskos Rangoon, kurion Chinijai pristato ginklų ir amunicijos iš Amerikos.

Žinoma, jeigu tas kelias bus nukirstas, tai Chinijos liaudies kovos daug pasunkės. Bet Chinijai tai nėra vienintelis kelias gavimui ginklų ir amunicijos. Chinija daugiausiai ginklų ir amunicijos gaudavo iš Sovietų Sąjungos, ką kelis kartus pripažino patsai generolas Chiang Kai-shekas.

Chinija susirišus su Sovietų Sąjunga Šiauriniu Keliu, kuris eina skersai Mongolijos Liaudies Respublikos ir jungiasi su Sibiro geležinkelio. Kitas didelis kelias pravažiuoja nuo Turk-Sibo geležinkelio per Sinkiangą ir kitas vakarines Chinijos provincijas. Šie du keliai yra svarbiausieji Chinijai, nes jie riša ją su Sovietų Sąjunga. Trečias kelias yra iš Chungkingo į Calcuttą, Indiją, tiesa, jis dar nepilnai baigtas.

Daugelis laikraštinių abejojų, ar Sovietų Sąjunga gali remti Chiniją, kada ji pati turi išlaikyti ilgiausį karo frontą prieš Hitlerį ir jo talkininkus.

Bet štai ateina žinių iš Sovietų Sąjungos, kad Raudonoji Armija suėmusi daug Hitlerio kanuolių, tankų, šautuvų, kulkasvaidžių, kanuolinių sviedinių, patronų ir kitokios amunicijos. Daug jų suima geriausioje tvarkoje.

Raudonoji Armija tuos ginklus naudoja, nes tas įnešų armijos apginklavime nevienodumą, kas karo sąlygose sudaro pavojų. Raudonoji Armija naudoja tik rankines granatas, bombas ir dar kaip kuriuos kitus Hitlerio amunicijos dalykus. Kanuoles, šautuvus, kulkasvaidžius, kanuolinių sviedinių, patronus ir daug kitų dalykų Sovietų Sąjunga perduoda Chinijai, nes Chinijos armijoj daug tos rūšies ginklų naudojama. Tūla laiką Chinijos armijoj veikė vokiečių karininkų, kurie chinus mokino karo mūšto ir mokino su pagalba vokiškų ginklų.

George Washington

(Jono Siurbos kalba, sakyta per Laisvės radiją vas. 19 d.)

Už poros dienų bus lygiai 210 metų, kai gimė Jurgis Washingtonas. Jo gimtadienis bus reikšmingai atžymėtas visoj šalyje.

Jurgis Washingtonas gimė 22 dieną vasario, 1732 metais, turtingoj šeimynoj, Westmoreland apskrityje, Virginijoje.

Nežiūrint, kad buvo vienas iš turtingiausių žmonių Amerikoje, Jurgis Washingtonas statė Amerikos žmonių laisvę aukščiau savo turto. Kuomet kiti turčiai daugiausia rūpinosi savo gyvenimu ir buvo ištikimi Anglijos karaliui, tai Jurgis Washingtonas skelbė, kad dėl kolonijų gyventojų gerovės ir taikos reikalinga nutraukti ryšius su Anglija. Mat, tuomet Anglijos karalius Jurgis Trečiasis, patapęs diktatorišku valdovu, pradėjo dar labiau spausiti Amerikos kolonijų gyventojus per savo nuskirtus valdininkus. Apdėjo visokiomis mokesčiais; varžė prekybą; reikalavo užlaikyti Anglijos kareivius.

Kolonijų gyventojai priešinosi Anglijos karaliaus tironijai. Karaliaus kariuomenė žiauriai slopino kiekvieną gyventojų pasipriešinimą, ypatingai Massachusetts kolonijoje. Kad nubauti už priešinimąsi, Anglijos valdovai buvo uždare Bostono prieklauką laivams.

Jurgis Washingtonas, mylintis laisvę, buvo pasiryžęs viską daryti, kad atsikratyti Anglijos karaliaus prieklauskos. Virginijos provinciniam suvažiavime, rugpjūčio 1 d., 1774 metais, jis pareiškė, jog jis pats vienas pasirengęs sumobilizuoti 1,000 vyrų, aprūpinti juos savo kaštais ir vykti į pagalbą bostoniečiams, kad tuo būdu apginti kolonijų gyventojų savivaldybę.

Pagalios padėtis susidarė tokia, kad kolonijų gyventojai turėjo pasirinkti vieną iš dviejų: ar kovoti už laisvę, ar pasiduoti Anglijos karaliaus diktatūrai. Ir jie pasirinko kovoti už laisvę.

Kolonijų atstovų antrasis kontinentinis kongresas, įvykęs Philadelphiaj, įsitikinęs, kad su karalium nebus galima susitaikyti, birželio 15 dieną, 1775 metais, paskyrė Jurgį Washingtoną vyriausiu armijos vadu, ir pradėjo rengtis kovai už savivaldybės teises.

Liepos 4 dieną, 1776 metais, kongresas paskelbė Nepriklausomybės Deklaraciją. Kolonijų gyventojų ginkluotos spėkos buvo menkos. Stokavo amunicijos. Mažai buvo parako. Sunkioji padėty Washingtonas turėjo sudaryti armiją.

Amerikos gyventojų Revoliucinis Karas tęsėsi nuolatiniems metams, nuo 1776 iki 1783 metų. Jurgis Washingtonas buvo tos kovos priešaky.

Kova buvo labai sunki. Kareiviai buvo prastai aprengti, silpnai apginkluoti. Daug skurdo ir vargo reikėjo panešti. Bet Jurgis Washingtonas sugebėjo priduoti jiems ūpo. Kariuomenę sudarė fermeriai, amatininkai, darbininkai, pirkliai.

Jie kariavo už savo šalies laisvę. Todėl jie kariavo daug narsiau, negu Anglijos kareiviai, kurių tarpe daug buvo už pinigų parsisamdžiusių vokiečių.

Jurgis Washingtonas ne tik buvo karo vadu. Bet jam taipgi prisiėjo kovoti su

tų laikų penkta-kolonistais, kurie veikė karaliaus naudai.

Nežiūrint tų visų sunkumų, Jurgis Washingtonas išvedė Amerikos žmones prie laimėjimo. Jis be jokio piniginio atlyginimo tarnavo armijos vadu ir karui užsibaigus nereikalavo jokio atlyginimo.

Laimėję karą, kolonijų gyventojai pradėjo statyti pagrindą Amerikos demokratijai. Ir štai, 1787 metais, Jurgis Washingtonas išrinkamas prezidentu suvažiavimo paganiminui kraštui konstitucijos.

Pagaminus konstituciją, Washingtonas likosi išrinktas pirmuoju Jungtinių Valstijų prezidentu, ir balandžio 30 dieną, 1789 metais, to laiko šalies sostinėje, New Yorko mieste, didžiausiomis iškilmėmis jis užėmė prezidento vietą.

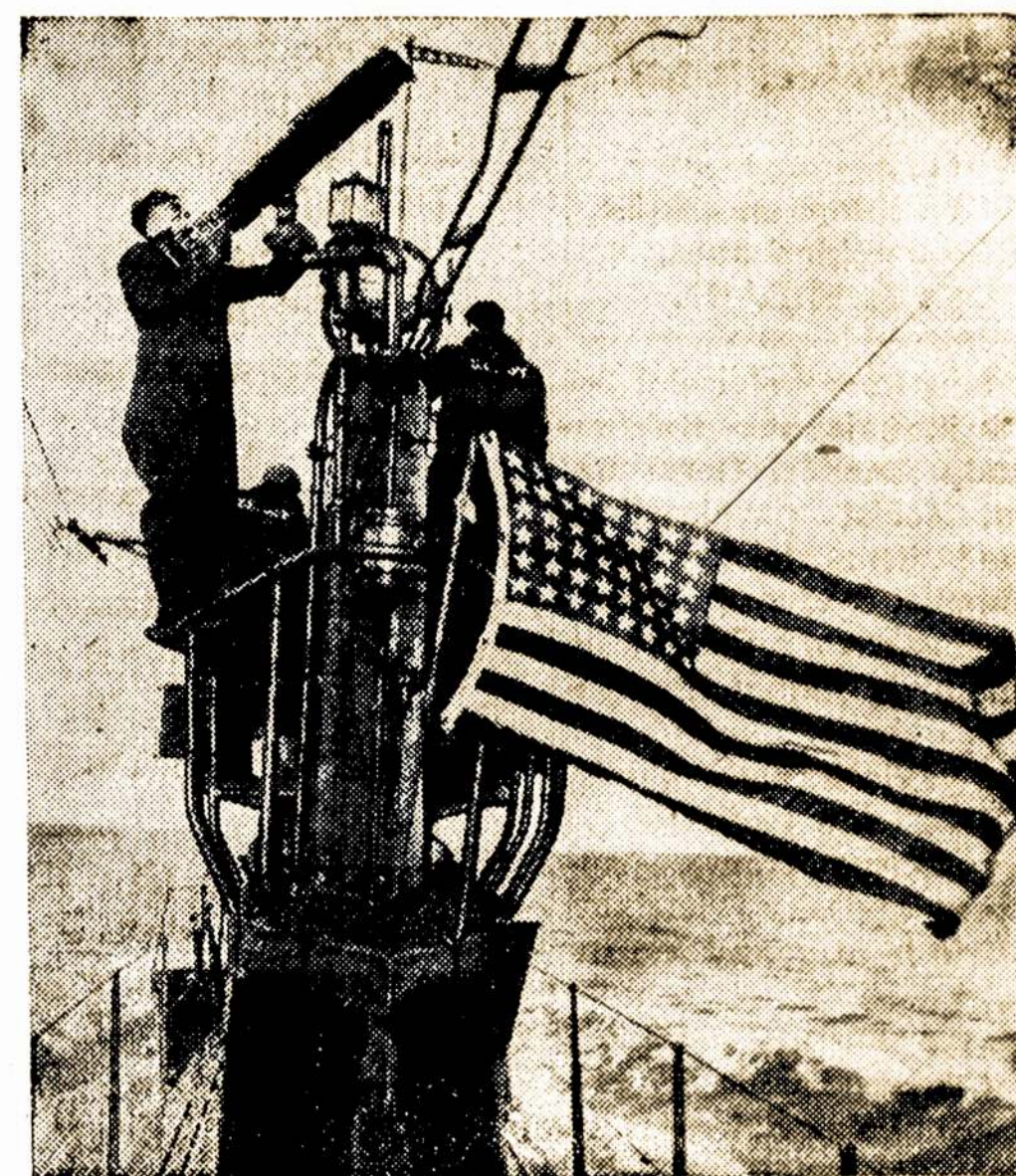
Jurgis Washingtonas suleš labai svarbią rolę iškovojimui šiam kraštui laisvės ir padėjimui pagrindinti šios šalies demokratijai.

Ne veltui jis vadinamas šios šalies tėvu.

Su Revoliucinio Karo laimėjimu šis kraštas pradėjo žengti į naują gyvenimą.

Cia buvo atdaros durys persekiojamiems žmonėms kitose šalyse. Plaukė čia žmonės iš visų pasaulio kampų, įsiekdami laisvės nio ir geresnio gyvenimo.

Tūkstančiai, milijonai svetimšalių čia suplaukė ir kartu su čia gimimais amerikiečiais dirbo ant ūkio, dirbo fabrikuose, liejo plieną, kasė anglį, aukšą ir sidabrą, gamtos turtus pavertė nau-

Amerikinis submarinas, saugojas mūsų pakraščius, iškelia amerikiečių vėliavą, kad mūsų laivai ir orlaivai galėtų jį pažinti.

dingais reikmenimis žmonių gyvenime; statė namus, fabrikus, tiesė geležkelius ir kelius; išstatė didžiausius miestus; bendrai kovojo ir veikė už išlaikymą laisvės, už išlaikymą ir praplėtimą demokratinį teisių. Ir per 160 metų nuo to laiko Jungtinės Valstijos išaugo į gražų, didelį, laisvą, turtingą ir galingą kraštą.

Bet štai dabar dar žiauresnis žmonių priešas, Berlyno-Romos-Tokyo fašistinė asis, grąšina sunaikinti mūsų laisvę, siekiasi padaryti mus fašizmo vergais.

Šioj kritiškoj mūsų krašto valandoj, kiekvienas turime visais būdais prisidėti prie šio karo laimėjimo, prie fašizmo sunaikinimo po vadovybe mūsų 32-rojo prezidento Franklin Delano Roosevelto.

Savaniai Mučelninkai

(Feljetonas)

Atsiradimas Sovietų Sąjungos ant šios mūsų išvargintos žemės pagimdė baltgvardiečių veislės generolus ir lie tuvių tarpe, kurie savaniai patapo mučelninkais, kad savo neapsakomais kentėjimais išvadot visą nelaimingąją švietą iš bolševikiškos "vergijos".

Tai didžiausi pasišventėliai, kokius kada nors žmonija žinojo!

Per suvirš dvidešimt keturis metus, be jokios pertraukos, net ir šventadieniais, pasiliginimo ir poilsio valandoms, negali pasiliuosuoti nuo to baisios minties, kad bolševizmo banga ims ir užlies visą pasaulį, kurioje pirmutinai prigers nelaimingą generolai!

Kad išgelbėtų nuo to baisios nelaimės, pirmiausiai save, o paskui ir savo frentus, neišskiriant ir Pauliaus, tai mano generolai nesigaili nieko, tam pašventė visas savo spėkas, protą, mokslą, padorumą, net ir aukščiausią jiems suteiktą dievo dovaną—dvasios silpnębę!

Kiek per tą visą laiką su daryta geros popierios ir rašalo, kiek paskleista įvairiausios rūšies su visokiais priekšais mėlų, kokia gausybė nukalta naujausio išradimo moksliška apdirbtų keiksmazodžių, tai ir pats Grigaitis virgiasi suskaitytų.

Ir, nežiūrint to viso triušio, bolševizmo kaulas generolų gerklėse vis auga, vis didėja, smaugia, dusina be jokio pailsėjimo. Tai visai ir nedyvų, kad generolų neapykanta prieš bolševizmą su kiekviena diena eina platyn ir gilyn. Juo labiau vaizduojasi bolševizmo slėgimas, juo su didesne energija ryžtasi kovoti ir laimėti!

Nieko nėra sviete perbrangaus, ko nebūtų galima au-

kauti bolševizmo sutriuškinimui,—nors ir visas pasaulis supleskėtų liepsnose, generolai to visai nepaisytų, bi tik kova būtų laimėta! Jeigu Kristaus antras nukryžiuojimas duotų užtikrinimą bolševizmo sunaikinimui, tai baltgvardiečiai kunigai tą darbą atliktų su didžiausiu dvasios pasitenkinimu!

Nežiūrint, kad per tokį ilgą laikotarpį, visi pasiaukojimai, sunkus ir ryžtingas darbas, melai, keiksmas, maldos ir šmeižtai pagedaujamų pasekmių nedavė, vienok generolai dvasioje nepuola,—kerta ir kerta didžiausiu pasiryžimu ir, žinomas dalykas, vis pro šalį! Taigi, visai ir stebėtina, kad hitlerininkų užbėgti nuo jos nėra jokios galimybės. Tiek da turite patalies, kad jūsų Paulius tiksliai jums atjaudė. Kur gi čia neatjausi,—labai gerai suprantu, kad kiekvienas raudonarmiečių smūgis, kertamas hitlerinei bestijai, jums įkyla surūdijusią vinį į širdį!...

Bet gi, ateitis bus da blogesnė; su nušlavimu pikto nuo žemės veido, žlugus visų gyvenimo padėtas trisus. Tokiais momentais yra baisnis už patį mirtį; kada žmogus matai žūstant paskutinę tavo vilską, o tu, lyg prikaltes Prometejus, bejėgiai turi žiūrėti į tai, negalėdamas gelbėtis, net gi nei rekti!

O kas da pikčiausia, mieli smetonadolfiečiai, kad ve čia jums naikina tas jūsų taip nepakenčiamas baisesis bolševizmas!

Taip, mano mieli generolai, paskutinis šūvis išsautas pro šalį. Dabar apvarkite savo fronto likimą: Kai hitlerizmas gužą gavo, Mumi akys sužaidavo... Paskui tamsa baisi atslinko. Nosys lig pat žemės nulinko. Paulius.

Skaitytojų Balsai

Gerbiami Laisviečiai!

Šiomis dienomis pasibaigė "Laisvėje" ejęs rašinys "Nematomoji Priėjo Armija." Tas raštas ėjo per 33 laikraščio numerius. Man skaitant jį, pasirodė gana svarbus aprašymas iš šių dienų atsitikimų,—kaip kitų šalių šnipai veikia

mūsų valstybėje ir kitose šalyse. Tokis aprašymas turėtų mūsų sekamai gentkartei pasilikti, kaip istorijos užrašas.

Mano supratimu, laisviečiai turėtų išleisti knygą "Nematomoji Priėjo Armija"; tokis supratimas ne mano vieno. Man teko būti ALDL 1 Apskričio

metinėj konferencijoje, sausio 25 d., Chicago, ir ten teko su daugeliu draugų pasikalbėti apie virš minėtą aprašymą ir jo svarbą,—gauta daug pritarimo jo išleidimui. Knyga būtų nemaža; jos kaina nustatytas, būtų galima rinkti prenumeratą ir su aukomis prisidėti, kas kiek išgali.

Draugiškai,
V. V. Vasy, R. R. 1., Lowell, Ind.

B'lieve Me!

BY
FRANK STULGIS

IT APPEARS TO BE UNANIMOUS, MR. CHAIRMAN! Well, it does appear to be unanimous, as regards the improvement of the Laisve English Section. In the issue of the Laisve English Page, following the one wherein it was stated that your columnist does not like this page because of its set-up first of all, the response has been swell. Everyone who commented on it thus far, had only a favorable comment to make. We hope that the Board of Directors, or who ever it is that takes care of these things will make a note of that.

Of course, there are some people who are opposed to making the English Section a once a week, four-page-tabloid, but thus far they have not commented for the very likely reason that they do not read this page at all! And perhaps that is reason they are so self-satisfied with the present situation. Those of us who still read it, it seems, all want a change.

This column wanted a discussion on this particular issue, and the discussion, we submit, was all one sided thus far, and in favor of the change. Those who are in charge of making the change should bring it about as rapidly as possible.

We particularly liked the comments of one Matt Sholomskas, not only because he gave many more and better reasons than we did introducing this discussion, but because he was once an editor of a four page tabloid English Section in Chicago a couple of years ago. He knows his stuff.

Some people were irked, it is true, for bringing this discussion into the Laisve page itself. However, they fail to realize that the readers of the page have no other mode of expression. Of course, they COULD write letters directly to the Board of Directors. If that would be preferable for this discussion, it can be arranged, too.

However, the continuance of the expression of opinions is very much desirable. It should be a barrage, and somehow, I have a sneaking feeling that our editor is not publishing all the letters he has on hand. However, an avalanche of mail from readers would force him to do this. Hew about it, fellow readers?

One thing you can be sure of—if you don't write in and say what you think there is a strong possibility that we may not get the tabloid section back. Always, the readers should state his or her reasons for saying why the new format would be desirable.

Articles which for some strange reason would want the section to remain as it is and are opposed to the change in format, are welcome, too. Let us see what reasons you hold for not desiring the change, and we shall see if there is any good reason to keep on doing like we're doing although we doubt it. But, perhaps we are on the wrong horse, after all.

The moral of this column today is—if you want a change, write. If you do not want a change, write. In each case, state your reasons.

Camera Angles

by EDWARD YARUS

THE PUBLIC FIRST heard about 35mm film when motion picture film was first produced on a large scale. They heard about it again when the Time Capsule was buried a couple of years ago. And now we hear of another use for 35mm film, otherwise known as microfilm—and this is, to record textbooks for college students.

Extensive use of microfilm for teaching purposes is made in the social technology course at Colby College, conducted by William T. Bovie, former Professor of Bio-Chemistry at Harvard. The course itself is restricted to twelve students who are looking forward to careers in physical science or social work. The purpose of the course, which is now in its third year, is to study the implications of scientific progress upon society.

The reading material for the course consists of a large number of publications, many of which are very difficult to obtain. To make reading assignments more available, Dr. Bovie began using microfilm, recording assignments page by page for use in the library. At present there is a fully equipped laboratory in the college to record books and documents on 35mm film. The students in the social technology course make use of the laboratory to include special material, like pictures, charts, and diagrams, in their note books or course texts.

The process has become very useful. The laboratory is kept busy doing not only the work necessary for the course, but in addition it is filling requests for microfilm reproductions from other departments, and from research scholars both inside and outside the college. A 500 page book can be recorded on a spool of microfilm about two inches in diameter, in less than two hours, and the material would cost about a dollar, states Mr. Bovie. Any page, or number of pages can be reproduced at a cost of three cents each, Mr. Bovie declares.

This will probably not be the last material use made of 35mm film.

THE EGG TRICK

The young woman from college was explaining: "Take an egg," she said, "and make a perforation in the base with some suitable pointed instrument, and a corresponding one in the apex. Then, by applying the lips to one aperture and forcibly exhaling the breath, discharge the shell of its contents."

"Well, well," said the farmer's wife, who was listening, "it beats all how folks do things nowadays. When I was a girl, we just made a hole in each end and blew."

HOW — Eddie Cantor would look if he brought his Broadway musical, "Banjo Eyes", to Radio City, where he airs his "Time to Smile" Wednesdays on NBC-Red.

Reader Speaks in Favor of Tabloid

Binghamton, N. Y.

Dear Editor:

By all means I am for the proposed issuing of the English Section in a four-page tabloid format once weekly. From the point of convenience, it would be possible to separate the English Section from the Lithuanian part, thus satisfying the two parties of different interests. For that reason, possibly more enthusiasm would be forthcoming from the English Section readers. Mainly, because the readers would then feel that the section is more or less their own.

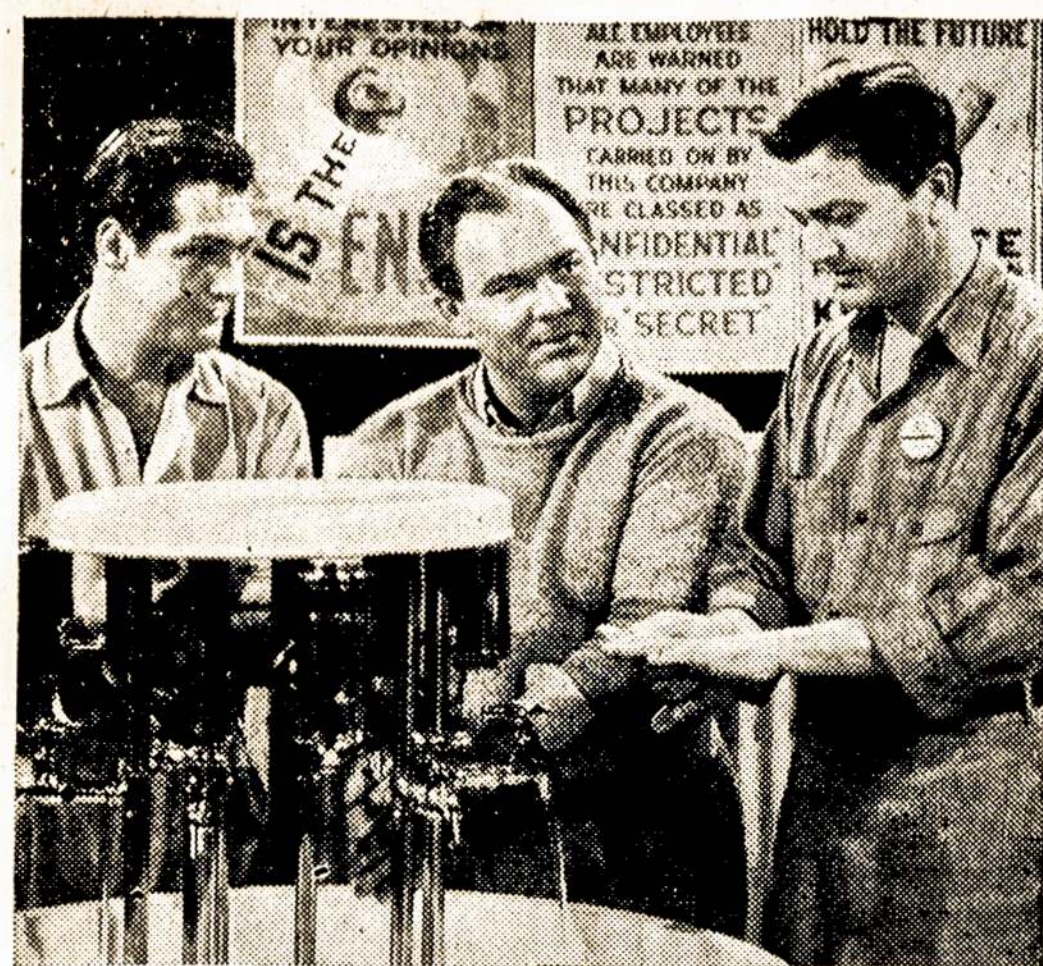
In tabloid format, the English Section might carry even a greater variety of accounts of activities. Being ignorant of the technical side of newspaper printing, I have only my personal reading pleasure in mind.

Very truly yours,

Ann Mikalajunas.

COMING...

Read how Chicago's Mayor Kelly embarrassed Lithuanian Quislings at a meeting in that city. Our Chicago correspondent again brings you behind the scenes of fifth column efforts this Friday.

KEYED TO TO-DAY'S HEADLINES... in picturing the spirit of courage, determination and loyalty which characterizes the American workman, based on a Cosmopolitan Magazine story by Paul Gallico, "Joe Smith, American" an M-G-M picture features Robert Young.

Alexander Nevsky

History Repeats Itself as the Germans Face Defeat in the Snowy Wastelands of Russia: A Picture of Nazi-Soviet War Found in Thirteenth Century Chronicles About the Teutonic Knights and Alexander Nevsky

Ancient Russia was a country with high material and spiritual culture. Foreign invaders looked with greedy eyes at Russia's flourishing fields and rich cities.

In the 13th century, Russia was subjected to trying ordeals. The Tatars had overrun the country from the East. The first province to meet the invaders was Ryazan. Russia will forever remember the reply of the Ryazan warriors to the enemy: "As long one man is alive, Ryazan shall never be yours."

The Tatars, however, did not penetrate into Northwestern Russia where proud Novgorod and Pskov stood at the junctions of important trade routes. But the German knights resolved to avail themselves of Russia's plight and decided to conquer this rich region.

Novgorod's ruler, Prince Alexander, later to win fame as Alexander Nevsky understood only too well that the Teutonic Order was Novgorod's malignant enemy, which threatened the very existence and independence of Russia. Alexander's service was that he mustered Russia's great latent forces against the formidable foe.

Alexander succeeded in crushing the German knights on the ice of Chud Lake, and the defeat was so complete that the Scandinavians were once and for all hurled back from the Russian frontiers.

The beginning of the 13th century saw a general German movement eastwards and the conquest of the Baltic tribes. The Germans had indeed reached the Nemunas River, they burned down towns, despoiled fields, and using poison smoke bountied the survivors of massacres out of forest caves. German fortified castles were built where proud Baltic Settlements once stood.

German chronicles written by eye-witnesses of these "cultured" deeds are frank to the point of cynicism in painting the true picture of the pirate knights run amok.

The Lithuanians Suffer

The German brought the Lithuanians under their subjugation and the chronicle describes in gruesome terms how they mislabeled their victims. The Lithuanians were "spiked and cut, their village razed to the ground and flames soaring to the skies... Many were killed and still more taken prisoner, among them women and children." The conquerors invaded the Estonian land. "German soldiers pursued the enemy on all fronts and through all the villages, everywhere they killed many and took large numbers of women and children."

All this, however, was but preparation for the decisive blow against Russia. These German crusaders against the "Russian barbarians" mobilized all the available forces of their hirelings. By 1240 they had marshalled a large army, led by the Swede Birger at the banks of the Neva.

Prince Alexander called together his forces. His men were not wanting in bravery or military skill, and as soon as Birger's army appeared on the Neva heading for Novgorod via Lake Ladoga and the Valkhov River, Alexander met them, ready for battle. The Russian Army acted and with great energy. Alexander didn't wait for all his troops to arrive, for his whole plan rested on suddenness and power of attack. The battle was a short one but decisive. The enemy retreated, and Alexander henceforth came to be known as Prince Alexander Nevsky.

Birger's attempt was followed by a German attack. After a fierce battle their hordes captured Izborsk. Their tactics were new for those days—driving a wedge into the Russian lines. The first line of advance was made up of heavy cavalry, which served to cover a large body of infantry. The armored cavalry broke the Russian for-

Germans Advance Into the Interior

The Germans were approaching Pskov, but were unable to take the fortified city by storm. They resorted to the tried methods of burning down the surrounding villages and taking the children as hostages. Only treachery placed Pskov at their mercy.

Possession of Pskov gave them a free road to Novgorod. The Germans built a fortress at Koporye on the approaches to Novgorod and cut the city off from the West. They were sure that Novgorod would fall and were already dividing the booty. Their bishops were to get one-tenth, and the knights, "who bore the brunt of the hardships in subduing the barbarians" were to receive the rest. The old Russian saying that wherever these crusading robbers marched no one left to till the land, shows what devastation they brought in their wake.

But the invaders miscalculated. Alexander Nevsky who was absent from Novgorod when the attack began returned and immediately issued a call for an armed force against the invader.

People Flock to the Banner of Alexander

Despite the fact that the larger part of the country was under complete domination, Alexander Nevsky succeeded, by exerting his great statesmanship and military talent, to gather a large army against the foe. The people were eager to oust the Germans and they flocked to Alexander's banners, placing every confidence in his leadership.

Germans Retreat

The first blows were inflicted at Koporye. The Russian formations broke through what the Germans believed was an impregnable fortress. Many Germans were taken prisoner and the remained fled in disorder.

The Russians pressed their pursuit of the retreating Army and laid siege to Pskov. Pskov was another brilliant Russian victory.

The Germans recovered only when they reached home and prepared a new army against the Russians.

Alexander Nevsky realized that the time had come for a decisive blow against the mortal enemy. This decisive battle was fought in April, 1242 on the ice of Lake Chud. The German knights again tried their celebrated tactics of wedges, but the Russian Army was prepared for this.

The battle began at dawn with the German driving a wedge into the center of the Russian line. German infantry was deploying to press home success, when Russian troops attacked from both flanks and heavy reinforcements were brought in from ambushes. This frustrated the German plan and won the day for Alexander Nevsky's gallant men.

Victory is Won

It was a bitter battle where death was avenged by death, and as the old Russian chronicle related, "the ice was inviolable, for seven leagues it was covered with the foe's blood."

The bragging German chronicles in describing the "exploits" of their knights contain some lines which

ALDLI Publishes "The Soviet Power" In Lithuanian

Reverend Hewlett Johnson's famous best-seller, "The Soviet Power" has just been published in the Lithuanian language, announces D. M. Solomskas, secretary of the Lithuanian Literary Association.

Because of the tremendous interest among Lithuanians in matters concerning the Soviet Union, it was felt necessary to publish some sort of book which would clearly and intelligently, without prejudice or bias, explain and portray the Soviet way of life and the reasons for Russia's astounding resistance to the Nazi war machine.

The translation into Lithuanian was done by J. J. Kaščiūčius, Newark physician whose mastery of the English and Lithuanian languages has made him admirably fitted for the important task.

Lithuanian Partisans Harass the Nazis

MOSCOW, U.S.S.R.—As Red Army troops near the Latvian border in a move that threatens the entire Smolensk flank of the Nazis, guerrilla activity among Latvians and Lithuanians is on the increase. Such partisan activity consists mainly in breaking communications, attacking isolated posts and in general draining the life blood of the Nazi attackers.

Tony Vasaris to be in the Armed Forces

MONTELELO, Mass. — Anthony Vasaris, second Vice-President of the LDS, and one of the most active youth leaders and organizers among Lithuanians in Massachusetts, will be called for service in the armed forces this coming week.

It was mainly the work of Tony, with a few others, that built up the LDS youth movement in Massachusetts. His many friends, glad that he has a chance to do his part in the war against the Axis, have promised to continue LDS work in their communities.

How to Recognize Nazi Propaganda

Nazi agents now working undercover in America have three aims: to disunite the American people, to lower morale, and to hamper the war effort.

Following U. S. entrance into the war, all the fascist elements changed their "line." They began to spout about "unity", to worry about defense, and even to encourage buying a bond or a stamp. This should not mislead anyone.

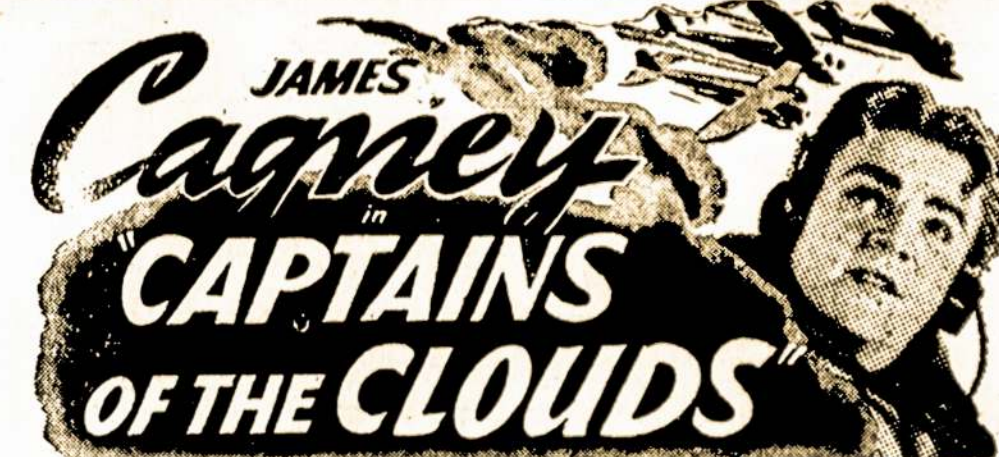
True, the old openly pro-Nazi propaganda is hushed up and replaced by attacks upon England and Russia, and the more violent attacks on democracy have been conveniently shelved, still there are reliable guides to unmasking these fifth columnists.

The new lines of the fascists is three-fold:

1. To undermine the confidence of the American people in the ability of the Roosevelt Administration effectively to prosecute the war.
2. To create doubt and suspicions concerning the sincerity of the nations allied with the United States (England, Russia and China), and to sabotage cooperation between this country and the other anti-fascist powers. (Coughlin's writings are typical.)
3. To foment disunity among the American people by stimulating race hatred, spreading malicious rumors, and promoting panicky and defeatist sentiments.

present-day Nazis would find highly edifying. The author relates that "not one German survived, so severe was the toll taken of our brothers." Hitler's degenerates are following in the footsteps of their inglorious forefathers. As of old they sow death, destitution and slavery, but they are destined to traverse the road of their forefathers to the very end.

—I. Novikov.

A Warner Bros.-First National Picture in Technicolor. Directed by Michael Curtiz. Screen Play by Arthur T. Horman, Richard Macaulay and Norman Reilly Raine from a Story by Arthur T. Horman and Roland Gillett.

CAST OF PRINCIPAL CHARACTERS

Brian MacLean... JAMES CAGNEY
Johnny Dutton... DENNIS MORGAN
Emily Foster... BRENDA MARSHALL
Tiny Murphy... Alan Hale
Blimp Lebec... George Tobias
Scrounger Harris... Reginald Gardiner
Commanding Officer, Reginald Denny

CHAPTER V

THE STIRRING WORDS OF Winston Churchill—borne across three thousand miles of heaving ocean—came to the little eating place beside the Canadian lake as clearly as though the speaker were standing within its walls. Blimp Lebec, his swarthy face drawn, listened as if it would be a calamity to miss a word. Big Tiny Murphy nudged Scrounger—the English flyer from Dunkirk who had recently

joined them—to call his attention to the effect the speech was having on cocky, hard-boiled Brian MacLean. All leaned toward the radio, spellbound:

"...we shall fight on the beaches, we shall fight on the landing grounds, we shall fight in the fields and in the streets, we shall fight in the hills; we shall never surrender, and even if, which I do not for a moment believe, this Island or a large part of it were submerged and starving, then our Empire beyond the seas, armed and guarded by the British Fleet, would carry on the struggle, until, in God's good time, the New World, with all its power and might, steps forth to the rescue and the liberation of the old..."

It was Scrounger who broke the profound silence that followed. "Til wagger," he said in his offhand way, "that the four of us here, could show the Heines some flying stunts." The others looked impressed. "By the way," he went on, "there's an R.A.F. Training School at Uplands, near Ottawa."

Half an hour later the four were winging to Uplands.

BRIAN RAN into trouble at once. He balked at being "trained." He resented Squadron Leader Fyffe's remark that he was too old to go overseas as a fighting flyer.

"Why don't you paper-form geniuses turn over the force to the flyers," he raged, "and stay home where you belong?"

"I can't, Mr. MacLean," said the Squadron Leader quietly. "My home was in Coventry. I am a chair-warmer now, but a few months ago I was flying my squadron. I am twenty-eight—and I'm too old to fly a fighter plane. I found that out at Dunkirk. I got on the tail of a Messerschmidt 110. He dived, and I went after him at about 500 miles an hour. When he zoomed out of the dive, we both blacked out. He

Robert Matuszevicius, another of the many lads in uniform, visited the Laisve offices last week while on leave... Chicagoans: Please send flowers to Aldona Gražulis, charming LDS Redwinger who is ill at present... Binghamton also has its sick list with Will Bakshas and Albert Kaminskis hit by the cold weather...

D. M. Solomskas will go on a speaking tour through Lithuanian communities in Massachusetts from March 15 to the 26th. Getting Lith into Civilian Defense work and buying Defense Bonds will be the principal purpose of his tour. Anthony Bimba, who traveled all the way to the Pacific Coast, is now heading back Eastward...

Being discussed in Lithuanian circles: Is there any connection between the notorious "Cliveden set" appeasement group in Washington and the warm reception given ex-dictator Smetona in certain cities?

Things we had almost forgotten: The Lincoln penny which you should put away and save for defense stamps, was designed by a Lithuanian, V. D. Brenner-Baranaukas...

Best wishes to Anthony Vasaris of the Montello glider who will be putting on the uniform soon... Vilnius editor Leon Pruseika is the author of a small booklet in Lithuanian on the life of Abraham Lincoln, soon to be released... Plans are afoot for a Washington reception to be given in honor of V. Bačevicius, Lithuanian pianist...

George Pranaitis, Flushing Lith, is now with a million other nephews serving good old Uncle Sam... Simon and Frances Greltius are honeymooning in Florida... Anne Grozan's friend won't recognize her when she come back because of the Miami tan...

Congrats to Frank Stulgis for his excellent article "About People in Glass Houses" in the current Vilnius English Section. It reveals some facts which may prove embarrassing to F. J. Bagodius, "fellow traveler" with pro-nazis...

was twenty. I was twenty-eight. He came out of the blackout about a second before I did. That's why he shot me down!"

Most of the men were moved by his calm recital. "I realize," Fyffe went on, "that you're all anxious to get overseas and start tearing hunks out of the Luftwaffe. If you didn't want that, we wouldn't want you in the R.C. A.F.—and you are wanted, gentlemen! Your experience will be invaluable in training the young men who are physically capable of taking a 7g dive without blacking out—who can retain consciousness after a tight turn at 400 miles an hour. I'm offering you a chance to take the Service Training Course for instructors—a chance to become a vital part of the Commonwealth Air Training Plan."

In that department Brian found to his dismay that his trainer was to be Johnny Dutton, who answered his greeting coldly, and at once asked about Emily.

"Well, what about her?" Brian retorted, stiffening. "You abandoned an unborn airline, didn't you, for King and Country?"

"You walked out on her—is that it?"

"You might call it that, if it's any of your business." "You are a complete rat," Dutton replied grimly, "but this time you're right. We're in the Service, and that's my only business now! Get into the cockpit!"

Brian, though still rebellious, in time became a flying instructor. Later, while coaching a student, the latter was killed, and the plane wrecked. He was court-martialed and cashiered from the Service. Some time afterward, while flying a bush plane with his pal, Patrick Francis Murphy—Tiny—was killed. Brian desperate, bitter, devoted his time to drinking and trying to prevent young men from joining the R.C.A.F.

WHEN JOHNNY Dutton—with Blimp, Scrounger, and other officers—entered the crowded Tic Toe Cafe one evening, he was at once seen by Emily who sat at a table with a middle-aged playboy. She came toward Johnny eagerly, noticeable in her low-cut evening gown and flashy jewelry. "Hello, Johnny," she began breathlessly, "would you like to buy me a drink?" She led the way to a table, but when the waiter came, waved him aside. "Tell me, Johnny, where's Brian?"

"I don't know. He was dismissed from the Service. Then he pulled a silly stunt and lost his civilian license."

"But what's he going to do? Flying's all he knows, and with his license gone, he... Oh, Johnny, can't you help him?"

"If you'll excuse me," he said sadly, rising, "I'll get back to my friends!"

"Please, please, Johnny, sit down! Didn't he tell you why he married me?"

"I think that was obvious... I..." At the moment a Provost Marshal paused at the table to say that all officers were to report to the station immediately.

"What's up?" "I don't know, sir, but it's something urgent."

"Johnny, wait a moment please..." "You heard what the man said, I've got to go."

"Johnny, listen to me," she said, clutching his arm. "Brian married me only for one reason—to keep me from marrying you—to keep me from wrecking your life! And I'd have done it! Johnny—believe me, I'd have done it!" He looked at her incredulously. "It's true, Johnny—the morning after we got married, he left me. I never saw him again. You really owe Brian a lot! You have to try to find him and help him! Will you?"

"After the way he treated you, what do you care?"

"I guess," she said brokenly, "he's my kind of a guy—we understood each other!" Then, pleadingly, "Oh, Johnny, say you'll try!"

"I'll do whatever I can for him... Goodbye, Emily..."

"Goodbye, Johnny..."

He started away but turned back and took her hand. "I still wish..." he said quickly, with a trace of the good-natured grin she remembered, "that I'd been your kind of a guy!" Then he was lost in the hurrying crowd of flyers.

(continued Friday)

Benjaminas Kordušas

APYSAKA

Parašė Jonas Marcinkevičius

2 — 10 — 42 — 12

(Tasa)

Nusišypsojo ir Kordušas. Ir jis, kaip toli toli išgirdęs orkestrą, jaunystės polonezus, mazūrą, viską prisiminė taip ryškiai, kad, rodos, dabar praeitį gyvenimą. Tik tos šypsenos, plonoms raukšlėm gyvenimo išstatuoti veidai rodė jiems tikrąjį gyvenimą, ir juodu vienas antrą suprato.

— Ar tai mudu, Benjaminai? Mah, rodos, ne tu Nicoje buvai išsaukęs kuni-gaikštį dvikovon, man, rodos, ne tu mokėjai Dantės Dangu atmintinai...

— Bet dabar, Jadvyga, aš puikiai mokau Dantės Pragarą...

— Fui, aš to kūrinio niekuomet negalėjau pakęsti.

— Virgilijus buvo puikus Dantės palydovas, bet vis dėlto neįstengė socialiai papenėti nei jo dvasios, nei kūno. Jis rodė jam panteras, liūtus ir kepančius kardiolus. Aš tamstai, Jadvyga, tokių baisių neparodysiu, užtat bent kukliai pavaišinsiu vakariene. Pavaišinsiu, žinoma, tokia kokią dabartiniais laikais dvarininkas su paprasta merga pagaminti įstengia...

Šitokios vaišės mums ką-ne-ką primins. Ar nepamiršot dar ekskursijų į Alpių kalnus?

Kantickienės veiduos žybtelėjo silpnutis rausvumas, ir jos akys pagyvėjo. Šikart ji atrodė senesnė, negu prieš metus laiko. Tačiau akys ir ne visai išdile veido bruožai prikišamai bylojo, kad Kantickienė buvo tokia moteris, paskui kurią sekė įsimylėję jaunuoliai, kaip kylančios iš po ilgų sunkelių dulkės. Ir Kordušas, apklįstas blykstelėjimą pastebėjęs, valandėlei užmiršo karo ilgesį. Gerai seni bajorai sakdavo, kad piktą dvasia nesišykšti pasiversti 40-50 metų moterim. Oi, dar daug ugnies po tais prailusiais plaukais paslėpta!

— Pone Benjaminai, aš nežinau. Kol pasieksiu namus... Aš tik valandėlei. Kur gi Elena? Pana, sako. Kodėl jos nematyti? — dirbtinai susigriebė viešnia.

— Ak, vaikai dabar! — susiraukė Kordušas. — Galvą skauda, miega. Štai, ponija, atsuk tu stebuklingą dėžutę. Klausykite malonių melodijų ir pasvajokit apie praeitį. Aš tuojau. Prisiekiu, kad tai vienintelis daiktas, per kurį aš susisiekiu su pasauliu.

Benjaminas pakilo ir plačiais žingsniais išėjo iš kambario.

Visai temo.

Vakariene buvo kukli, bet nuosirdi. Kordušas pasipasakojo savo išgyvenimus, vargus ir santykius su Lietuvos valdžia. Pasakojo tai skaudžiu jomoru nudažydamas ir pačias jautriausias vietas liedsdavo tik tiek, kiek jam leisdavo senosios Kordušo giminės išdidumas. Kantickienė visą laiką tylėjo, tik retkarčiais linktelėdama galvą. Ji glamonėjo Benjaminą aksominio žvilgsniu, bet Kordušas, tai pastebėdamas, darėsi vis neramesnis. Jis suprato, ką Kantickienės žvilgsnis reiškia. Jos nuliūdusiam, susirūpinusiam veide buvo matyti antstolis, o žvilgsnyje — didelis noras pasiskolinti iš Benjaminą pinigų.

Išdidumas, išdidumas neleidžia jai manęs prašyti paskolos — galvojo Kordušas, samoningai perskėkęs iš dabarties į praeitį, ir pasakodamas įvairiausius mečioklės nuotykius. Aš jai dar ryškiau priminsiu praeitį, ir jos išdidumas, etiketo varžtai neleis nė pusiau burnos dėl paskolos prastatū. Gerbiu tave, gerbiu, kad palikai tikroji žemianka, tikroji bajorė, aštuonių šimtų ha buvusioji savininkė. Jei paprašytum, aš tavęs neapkęčiau. Pinigų neturiu nė sudilusio cento.

— Visas dabar išgelbėjimas — tai pienes. Nors anksčiau buvo kas kita, bet ir dabar kas mėnesį iš pieninės po 150 litų paimu.

— Po 150 litų! — šuktelėjo Kordušas, kaip įgeltas, ir nutilo. Užsalo, sustingo jo smegenyse jomoras ir elegancija, kuria jis mokėjo aukso dulkėm išlakstyti savo prietamsį kambarį ir salotas su ridikėliais paversti puošnia vakariene Italijos žydinčių krantų verandoje. — Kaip ji subobėjo, kokia įkyri pasidarė ūkininkė! Tikra Sūrantienė. Pienas, pienas! — Ir pati Kantickienė jam pienu, nuskintais burokėliais pakvipo. Jau ji nebeišsilaukys, jau sieks mano kišenius, o tas kišenius tuščias. Ak, ką daro sunkus gyvenimas! Kokiais pagailėtinas baisybės iš mūsų iškėmė tie buvusieji kumečiai. No-

rėčiau dabar gyventi amžinai ir savo žvilgsniu pykinti jų kartų kartas, — sužabavo mintis smegenyse.

— Benjaminai, tu toks pasikeitęs. Tau kenkia užsidaryti nuo žmonių. Nebepažįstu tavęs!

— Ir aš nieko nebepažįstu. Gana viso šito!

Kantickienė atsigręžė į langą, norėdama paslėpti savo veidą.

— Štai pro tavo parką matyti daug naujų trobelių. Jose mirkčioja šviesa. Kiek ten gyvybių! Ar bent vienas ten gyvena nori mirti? Ne. Piktai jie, kaip vilkai, godūs, jak tygrisy, bet jie kuriasi. Iš kartos karton palieka šventą prisiršimą prie žemės ir dėl to jie amžini. Mes nebuvo tokie... O į senatvę ką ir benorėti.

Benjaminas Kordušas nežiūrėjo į langą, tik įrėmė piktą žvilgsnį į Kantickienės veidą. Argi aš ją kadais mylėjau? Ar tai ta pati Jadvyga, su kuria įjodinėdavau paliai didžiulius jos dvaro pušynus? Ir kas dabar jai davė teisę man sakyti tokius pamokslus?

— Netoli manęs vis dar tebeslankioja aklas elgeta Antanėlis. Naivias, bet tokias gražias ir koloritingas dainas jis dainuoja, giesmes apie šv. Roką gieda. Charakteringa, kad ir jis nuo šunų ginasi. Visi nori gyventi.

Jei Kordušas nebūtų pakilęs nuo lango, gal Kantickienė būtų pravirkusi.

— Toks tylus, kvepiąs vakaras paprastai moteris veikia. Ir Anglijos karalienė, sako, tik vakarais ašaroja. Toks jau kilni moterų etiketas. Prašom, aprodysiu savo griūvančius palocius.

Dega paprasta žibalinė lempa. Juodu vėl vaikščiojo susiglaudę, kaip geri bičiuliai, retkarčiais, kaip įsimylėję jaunuoliai. Kantickienė prisiminė Varšuvą, ir jos veidas nebegasdino Kordušo antstoliu ar paskola. Jis paliko linksmesnis ir daugiau savim pastitįs. Tik bijojo, kad neįeity Andrius arba tarnaitė. Ten, kituos kambariuos, kur anksčiau dar ir senis Adomas Kordušas šokdavo mazūrą, kur pietaudavo visi garsieji Lietuvos didikai, dabar buvo priversta pavytusių cukrinių runkelių, cukraus fabriko neįpramti dėl nesudarymo sutarties, buvo matyti uždengtų karietų lingės bei visoki kubilai. Jau tik pirmas duris pravėrus, verždavos ir kambarius, kaip Kordušas sakdavo, dabarties kvapas, neskanus, surūgęs, tarsi mirštantių dvarininkų veidai. Kordušas ir anuos kambarius niekuomet nežvilgtelėdavo. Jis gerai žinojo, kad jų nėra kaip išvalyti. Keletas centro trobesių buvo sudegę ir jis jų neatstatė. Kur gi tuos kubilus, linges ir runkelius padėsi?

Lyg netyčiom, jis pravėrė vieną kambarį, iš kurio sklido savotiškai malonus kvapas. Iš pirmojo kambario mušė šviesa, ir jiedu galėjo stebėti kiekvieną daiktą. Kordušui visa čia buvo žinoma. Tai buvo jo žmonos kambarys. Jis buvo saugomas nepalietas. Jau penkeri metai negyvenamas kambarys dar atrodė neapleistas. Prie sienos stovėjo spinta su veidrodžiu, tartum laukdama Kordušienės žvilgsnių. Kantickienė stabelėjo ties veidrodžiu ir liko patenkinta. Veidrodžio šviesoje blykstelėjo jos veidas dar vaikus ir saldžiu liūdesiu nuteiktas.

Ant sienų kabojo portretai. Vienas vaizdavo Benjaminą Kordušą, labai išblyškusi, bet žibanti, kaip aro akim. Antras, tapytas švelnesnės rankos, rodė jauną damą alstringom lūpom, bet naviom ir viską pasakančiom akim. Kiti du — Kordušo tėvai. Nuo drėgmės jų portretų spalvos nubluko, atšoko ir sunku buvo įžiūrėti veidai.

— Gaila man Zuzanos, — pašnibždom tarė Kantickienė.

— Mūsų kartos elitas perdėjo visose srityse, — prakalbo Kordušas pusiau iškilmingu tonu, nors jo lūpų kertelėse virpėjo juokas. — Tas perdėjimas buvo gražus, tik nepraktiškas. Moterį mes išaukštinom meilės reikaluose, kaip artistai ne-musekiosiose operose. Moteris patikėjo kenečiant skaudžiau už Jėzų Kristų ir suglebo. Moteris išsigimė, o mes, vyrai, prisiekiu Boleslovu Narsiuoju, netekome barzdų ir ūsų. Nūdienė kaimo moteris kitokia. Jų vyrai neperdeda. Dėl to jos gajos, lyg pikžolės.

(Bus daugiau)

Smetonos Prakalba Baltimorėje

Kaip Buvęs Lietuvos "Prezidentas" Skleidė Suvyniotą į Amerikos Vėliavą Nacių Propagandą

Rašo Mūsų Specialis
Korespondentas

BALTIMORE, Md. — Manau, kad visiems įdomiausias dalykas, tai kaip Antanas Smetona, buvęs Lietuvos diktatorius, kalbėjo taip vadina-mose "Lietuvos Nepriklausomybės Iškilmose," Baltimorėje. Todėl manau visą šį pranešimą pašvesti apie jo kalbą.

Pirmiausiai, reikia pasakyti, kad Smetona nedidelio ūgio žmogus, su ūsais ir barzdele. Dar gana vikrus. Jo rudi plaukai pradeda žilti.

"Lietuvos Nepriklausomybės" prakalbos įvyko Lietuvių Salėje, šiame mieste. Dalyva-vo apie septyni šimtai žmonių, bet toli gražu ne visi jam pritarė. Tą buvo galima matyti iš pašnekėsių bei "komplimentų," kuriuos buvo galima girdėti prieš pat prakalbas ir po prakalbų. Didžiama buvo atėję tiktai pamatyti buvusio Lietuvos diktatoriaus, kuris savo žiauria ranka laikė prispaudęs Lietuvos laudį.

Jo kalba buvo trumpa, nes, kaip jis sakė, "nenoriu varginti publika." Toje trumpoje kalboje, jis visiems padėkavo-vo, kad atsilankė į prakalbas, jį pamatyti; Maryland valstijai paaciavo už gražų jo priėmimą ir už paskelbimą "Republikos of Lithuania Day." Taipgi atpasakojo visus savo pirmuosius įspūdžius, kuriuos buvo gavęs Baltimorėje.

Paskui sekė jo atsiminimai iš "paskelbimo" nepriklausomybės. Vienok jis nepasakojo, kaip anksčiau jam teko pataikauti caro valdžiai, paskui vokiečiams okupantams, įeikoti karaliaus Uracho Lietuvai ir mokyti jį kalbėti poterius lietuvių kalboje.

Smetona pasakojo, kaip kasmet buvo galima pastebėti "didelę padarytą pažangą Lietuvoje" laike jo režimo. Jis neprisiminė, kokia toji "pažanga" buvo 1935 m. Lietuvos ūkininkams.

Paskui... staiga kilo karas. "Kaimynas iš Rytų susitarė su Vakarų kaimynu, kad Lietuva turi priklausyti Rytų kaimynui, ir jis ją pasiėmė... išrovė, išdraskė ir viską apverė viršum kojų. Vėliaus tie du partneriai susipyko, ir Vakarų kaimynas pirmąjį išvijo ir pats pradėjo vykinti tą patį, ką rytinis kaimynas pradėjo."

Visi, kurie buvo salėje, suprato apie ką Smetona kalbėjo.

Tai visa buvo netiesia. Tie Smetonos "kaimynai", kuriuos jis turėjo mintyje, niekad nebuvo susitarę dėl Lietuvos. Pats Hitleris, paskelbdamas karą Sovietų Sąjungai, sakė, kad įvykiai Lietuvoje buvo viena priežastis dėl užpuolimo. Apie išdraskymą, išrovimą ir "apvertimą visko viršum kojų" iš Rytų kaimyno pusės, irgi būtų galima daug kas pasakyti. O kas liečia Smetoną, tai išgirdęs, kad žmonės ėmė atsišpeikėti nuo jo priespaudos, patsai išsirovė ir pabėgo į Hitlerio glėbį.

Smetona taipgi kalbėjo, kad vien tiktai demokratiją laimėjime Lietuva teturi vilties savo nepriklausomybę atgauti. Jis sakė, kad demokratinės šalys tebe palaiko Lietuvai atstovybes ir duoda joms teisę veikti, ir kad "mūsų viltis galin-gioji ir stiprioji Amerikoje. Nors priešas ir didelis, — laimės tie, kurie už demokratybę ir laisvę, tik visi turime veikti po Amerikos vėliava ir pagelbėti jai karą laimėti."

Tai buvo feikalinga; kaip dekoracija Smetonos kalbai, nes jis kalbėjo šalyje, kuri dabar yra kare. Ką gi jis dau-

da prie "sunaikinimo Lietu-vos."

"Dirvos" redaktorius nors bando prisimesti, bet jis negali paslėpti to fakto, kad fašizmas yra jo idealas, jam mylimas, ir kad jis nori Hitlerio laimėjimo, o ne Amerikos, Sovietų ir Anglijos laimėjimo.

Jei jis norėtų Amerikos ir jos talkininkų laimėjimo, jis džiaugtųsi, kad Hitleriui nesi-seka, o jis gi bijo, kad Hitleriui nesiseka.

Kitoje vietoje to laikraščio redaktorius taipgi džiaugiasi, kad Hitleris savo kalboj pasi-sakė dar kariausias Rusijoj.

Kaip norėtųsi lietuvių fašis-tukui, kad Hitleris laimėtų.

-- -- --

Ar Jau Pabūgo?

Skačiau, kad "Draugo" koncerte Chicagoj kap. Labanauskas, vienas Lietuvos fašistinio režimo šulų, sukomanda-vo publiką atsistoti pagerbi-mui tų nacių talkininkų, ku-rie sukilo Lietuvoje, kad pa-dėti naciams į Kauną įsibriuoti.

Tas pats Labanauskas kal-bėjo ir Clevelande, vietos klerikų laikraščio koncerte, bet p. Gabaliauskas nesigiria, kad čia būtų pravesta tokia hitlerinė demonstracija.

Pasirodo, kad Labanauskas važinėja, kaip klerikalų pro-pagandistas, o gal nacių pro-pagandos vedimui, nes jo kal-ba buvo visa niekinimui So-vietų Sąjungos. Jis teršė tą šalį net ir už 1929 metų "grie-kus," plūdo kiek drūtas.

O kas gi dabar interesuo-jasi niekinimu Sovietų Sąjun-gos, jei ne Hitleris ir jo val-džia?

Juk SSSR kariauja prieš juos, tai jiems ir svarbu kur-styti žmones kitose šalyse prieš ją.

Ar Labanauskas sužinia-ri nesužinia, bet jis skleidžia hitlerinę propagandą.

Ar ne laikas pareikalauti, kad lietuvių fašistai būtų su-valdyti, kaip pažabojami kitų tautybių fašistai?

-- -- --

Reikėtų Subrusti

Lietuvių progresyvių orga-nizacijom reikėtų subrusti, rengti daugiau mitingų, prakalbų, kad nurodyti ir atmus-ti prieš propagandą.

Iškėlus tai aiškėn, nuro-džius žmonėms, kas per po-nai yra čia per Vokietiją su-gužėję Lietuvos fašistai, jiems būtų sunkiau viešai pasirodyti.

Dabar gi jie įsidrąsino ir skleidžia Hitlerio propagandą, vieni sužinia, gal ir apmoka-mi, kiti nesužinia, per savo kvailumą, nesuvaldydami ker-što Sovietų Sąjungai, nes jie mano, kad jos pagelba Lie-tuvos laudis nusikratė fašis-tinius engėjus, kraugerius.

Budėkime, darbuokimės.

R.

Montreal, Canada

Studentų Nacių-Bandos Gatvė-se. Susirėmimai Su Policija. Iš-daužytos Krautuvės, Teatrai, Valgyklos Ir Kitkas.

Vasario 11 d. naktį miesto centre, pačiame publikos ju-dėjime išsiveržė su studentais priešakyje nacių bandos de-monstracija su rėksmais, ak-menimis ir kitokiais įrankiais, ir tuojaus atidarė savo "blitz-kriegą." Čia tuojaus prie jų St. Denis universiteto, — nacių smagenų centro, — užpuolė "nepaklusnų jiems" tramvajų ir išdaužė langus; važiuavusi moterėlė į darbą, išgąstingai pranešė, kad, bemaž išliko gyvas jos vyras tenai važiuojęs.

Būrys juodųjų šarankių pa-suko St. Lawrence St. biznio centrą darbininkiškuos kvar-taluos. Risdamiesi žemyn ir, matomai sulgę iš anksto pa-sižymėtus namų numerius, daužė langus ir kas pakliuvo. Gerai žinant šią apylinkę ir jos kampelius, pasirodė kad, dvi stambesnės valgyklos ir kepykla, žmonių vadinamos "nacių hedkvorteriai" ir visa eilė jų smulkių lizdėlių ir lūš-ny, liko nepaliesta. Roxi teat-ras liko smarkiai apdaužytas, taipgi eilė žydų krautuvų ir kitokių biznių.

Atvykus policijai, įvyko muštynės. Sakoma, kad 8 po-licininkai sužeisti, 18 nacių areštuota ir keliolika sužeista. Gatvės užsikimšo publika. Po-licija, pėsčia ir mechanizuota, turėjo daug darbo, kol viską sutvarkė, prie kiekvienos be-langės krautuvės po sargybinių įridavusi budėti. Montrealas nuo seniai tuomi garsus, o da-bar sumušė rekordą į pagelbą prasmengiančiam balon Hit-le-riui. Pasipiktinę žmonės to-kiais jų "žygiais" dabar visai kalba. Daugelis sako, kad rei-kia uždaryti tą jų universitetą, nes naciai kultūros, progreso ir civilizacijos nepripažįsta, jie turėtų būti pasiūti kelmų rauti farmose. Kiti vėl sako, kad tas per gerai dėl jų. Psi-rodžius jiems gatvė, esą, tuo-jaus vietoj sušaudyti, kaip pa-siutusius Hitlerio šunes.

Išrodo, kad tas yra laikoma kaip šnipiškas karinės strate-gijos barometras, išbandymų Kanados armijos, policijos ir liaudies jėgų valdžios vadovy-bė; kad orientuotis, kaip aštriai į juos bus atsinešta, kad sulgyt juo išmatuoti anti-fašistinį šalies pajėgumą liau-dies, ir jos spaudimą į valdžią, ir to analizo rezultatus per-duoti Hitleriui.

Labai būtų prastai, jeigu valdžia parodytų savo antina-ciškas silpnības vėidas betvar-kės, kas būtų lygu šalies iš-davystei.

Gamtylis.

Cleveland, Ohio

Iš Lietuvių Gyvenimo

Vietinis lietuvių laikraštis "Dirva", kurio redaktorius netgi didžiūdavo fašisto var-du, kada Lietuvoje gyvavo fašistinė valdžia, dabar nors ne-drįsta tuo didžiūti, bet pa-siliko tokiu kaip buvo.

To laikraščio nr. 6, pati re-dakcija reiškia didelės baimės štai dėl ko:

"Kad Lietuvai užaina nau-jas išnaikinimo pavojus gali-me aiškiai permatyti iš Sovie-tų raudonosios armijos pasise-kimų prieš vokiečius ir dar didesnių bolševikų apetitų."

Kaip matome, Lietuvai pavojus ne iš nacių okupacijos, nors naciai jau ir Lietuvos vardą panaikino, bet iš Sovie-tų laimėjimo — nacių iš Lie-tuvos išvijimo.

Ar gi čia neišreikšta noras, kad Hitleris laimėtų?

Ar tai ne fašistinis supratimas ir noras.

Sulgyt to aiškinimo, tai pre-zidentas Rooseveltas, galbėda-mas Sovietų Sąjungai kare

VAKARIENĖ TEATRAS ir ŠOKIAI

Dienraščio "Laisvės" Naudai
Rengia visos Lietuvių Pažangios Organizacijos

Sekmadienį, Kovo-March 15

Bus sulošta labai juokinga komedija

"Atvažiavo su Kraičiu"

Parašė Senas Vincas

Lošimas prasidės 4 valandą po pietų
Vakariene 6 valandą, o šokiai 7 val.

Gerbiama Visuomene! Nuosirdžiai kviečiame atsi-lankyti. Komisija deda visas pastangas kad patenkinti publiką kaip valgiais taip ir programa.

BUS SAVOY PLAZA

835 N. BROAD ST.

PHILADELPHIA, PA.

Tarpe Poplar ir Girard Ave.

Kas Naujo Kanadoje

Plebiscitas

Laikė pereitį Kanados parlamento rinkimų liberalai pasižadėjo neversti kanadiečių vykti į užjūrinis frontus. Tuomet, karui tebesant miglotoj padėty, kanadiečiai buvo daugumoj nusistatę prieš konskripciją ir siuntimą į užjūrinis frontus. Prieš konskripciją kalbėjo ir kitų partijų vadai.

Vėliau, situacijai kiek pasikeitus, parlamentas priėmė patvarkymą, kuriuomi remiantis vyriausybė galėjo imti jaunus vyrus kariškam pralavinimui, bet ne ilgesniam laikui, kaip 30 dienų. Dar vėliau laikas buvo prailgintas. O dar vėliau, karui persimetęs į naujas sritis, buvo priimtas patvarkymas, kuriuomi remiantis vyriausybė galėjo užlaikyti tuos rekrutus iki karo pabaigos, bet tik naminiam apsigyvimui.

Karui apėmus veik visą pasaulį, taipgi išsiaiškino jo pobūdžiui, ne tik reikalas padidėjo, bet ir Kanados visuomenė pasikeitė linkui karo. Visos unijos, įvairios organizacijos pradėjo reikšti pageidavimą, kad Kanados pastangos būtų padidintos. Komunistų Partija, laikoma nelegalia organizacija, pasisakė už įtraukimą į armiją 10,000 savo narių ir simpatikų. Įvairios organizacijos savo mitinguose pradėjo diskutuoti armijos budavojimo

reikalą ir agituoti jaunus vyrus stoti į armiją. Tačiau, nežinant to, kad visuomenė pasikeitė savo atsidavimu, padėtis ir toliau liko labai sumaišyta. Nekurios partijos, kaip tai CCF ir konservatyvų, pradėjo reikalauti konskripcijos. Be abejonės, CCF reikalavimas daug skirtingesnis nuo konservatyvų. Kuomet konservatyvai reikalauja tik vyrų konskripcijos, tai CCF reikalauja ir finansų bei fabrių konskripcijos.

Tokiai situacijai susidariusi vyriausybė paskelbė plebiscitą. Balsavimų keliu ji atskleidė visuomenę ar ji paliausuoja vyriausybę nuo ankščiau duotų prižadų nenaudoti konskripcijos vyrų dėl užjūrinio frontų. Kada tas plebiscitas bus, tai šios žodžius rašant dar nežinia.

Ar ištikrųjų plebiscitas buvo reikalingas? Iš vienos pusės žiūrint, atrodo, kad jis nebuvo reikalingas. Vyriausybė dar neišnaudojo visų galimybių armijai budavoti. Ji galėjo paakstinti darbininkus stoti į armiją suteikdama didesnes laisves darbininkų judėjimui, unijoms. Ji galėjo paleisti iš kalėjimų antifašistų vadus, kurie būtų galėję tapti didžiausiais savanorių organizatoriais. Atrodo, kad buvo galima gauti tiek savanorių, kiek galima apginkluoti.

Jeigu, žinoma, vyriausybė numato, kad be konskripcijos nebus galima apsieiti, tai plebiscitas veikiausiai sveikautas ir demokratiškiausias kelias. Ko gi bijoti, kad visuomenė pasisakys taip svarbiu klausimu? Juk jai reiks atiduoti savo sūnus. Be abejonės, plebiscitas kainuos daug pinigų. Geriau būtų juos sunaudoti svarbesniems reikalams. Bet jeigu be to negalima apsieiti, tai nieko nepadarysi.

Konservatyviški elementai šaukia prieš plebiscitą visa gerkle. Bet jų šauksmas labai suprantamas. Jiems ne tautos vienybė rūpi, ne šalies gerovė, o savas politinis kromelis. Jie norėjo priversti liberalus įvesti konskripciją sulaužant savo prižadus. Tuomi jie norėjo pakenkti liberalų vyriausybei. Dabar šaukia prieš plebiscitą už tai, kad jie žino, jog plebiscitas yra demokratiškiausias kelias. Per plebiscitą patys žmonės nubalsuos ir išreikš savo nusistatymą. Konservatyvai priešingi bent kokiam visuomenės atskilavimui.

Iš "L. Balso."

Norwood, Mass.

Iš Lietuvių Literatūros Draugijos 9 Kp. Susirinkimo Susirinkimas įvyko vasario 8 d. Lietuvių svetainėje. Pasirodė, kad dėl Literatūros Draugijos 9 kp. svetainės kambarys darosi permažas, nes nariai pradėjo susirinkimus lankyti skaitlingai. Taipgi ir naujų narių prisirašo.

Drg. J. Grybas išdavė platų raportą iš "Laisvės" šeri-ninkų suvažiavimo, kuris buvo labai sėkmingas; nurodė, kad dabar yra daug lengviau "Laisvė" užprenumeruoti, kaip niekad pirmiau. Po raportą buvo keletas paklausimų, į kuriuos d. Grybas atsakinėjo su platesniais paaiškinimais.

Taipgi nariai pareikalavo raportą iš Pažangiųjų Lietuvių Tarybos veikimo. Grybas, kaip komiteto narys, smulkmeniškai raportavo; su raportu nariai sutiko ir pageidavo, kad tokie raportai būtų duodami kiekvieną mėnesį.

Skaitytas laiškas nuo L.L.D. 7-to apskričio sekretorės rinkale prakalbų maršruto. Kalbėtojų bus drg. D. M. Šolomskas. Laiškas priimtas ir nutarta prakalbas rengti skirtoji dienoj, — kovo 20 d. Metinį parengimą mūs kuopa ruošia vykti su Moterų Ap-

Chicagos Žinios

Unija Reikalauja Panaikinti Dieso Komitetą

United Electrical Workers unijos 1150 lokalas, nutarė siųsti laiškus visiems šio miesto kongresmanams reikalaujant, kad jie balsuotų prieš Dieso komiteto tolesnę veiklą.

Savo rezoliucijoj lokalas sakė:

"Diesas vietoj atidengti nacių veikimą, tai tik kliudo didžios darbą ir visai atakuoja darbininkų judėjimą, pažangius veikėjus ir tuo kenkia karo laimėjimui."

CIO unijų centras išstojo prieš Dieso komitetą; Philip Murray tuo klausimu išleido pareiškimą.

CIO Unija Laimėjo Interlake Iron Corp. Dirbtuvėje

Vasario 3 d. Interlake Iron Corporation dirbtuvė įvyko unijos nubalsavimas. Balsavimą laimėjo CIO unija, kuri gavo 429 balsus, Independent unija gavo 363 balsus, 61 darbininkas balsavo, kad jie visai unijos nenori.

Darbininkai, kurie dirba antrojo pakaitoj, apie 9-tą valandą išgirdo, kad CIO unija laimėjo. Jie tiek buvo apimti džiaugsmo, kad pradėjo kepurės svaidyti į orą. Kurie nežinojo kas atsitiko, manė,

Darbininkas.

Pakėlė Gelžkelių Fėrus

Gelžkelių kompanijos pakėlė keliauninkam fėrus visos valstijos plotmėj, visai nesiskaitant su Illinois Komercijos Komisija. Komisija kiek pirmiau pareiškė neprielanki nusistatymą fėrų pakėlimui. Įstatymai reikalauja, kad būtų duota 30 dienų laiko fėrų pakėlimui ir turi gauti

BRIDGEPORT, CONN.

PRANEŠIMAS LIETUVIAMS

Pranešu, jog aš atidariau Wholesale ir Retail likerių krautuvę. Tai krautuvė, kurioje parduodama daugmeniška ir po mažiau likerių.

VESTUVĖMS, BANKIETAMS IR PAREMS

Tokiems pokiliams mes parduodame viską už labai žemas kainas.

Federal Liquor Store

2410 MAIN STREET, BRIDGEPORT, CONN.

Telefonas 4-3779

P. S. SEKITE MŪSŲ SPECIALŲ SAVAITES

New Yorko ir Apie linkės Žinios

IŠ DIENRAŠČIO LAISVĖS BAZARO ATIDARYMO VAKARO

Pirmas iš keturių Laisvės bazaro vakarų — atidarymo vakaras, vasario 20-tą, praėjo gana sėkmingai atsižvelgiant į tai, kad buvo paprasta darbo diena ir kad patys rengėjai dar nebuvo prisiruošę svečius priimti. Priežastis, kaip aiškino tili komisijos nariai, buvo si tame, kad salė paimta tik vakarinėmis valandoms. O kaip tyčia tą dieną popiečių ir prievakarių pasitaikė užimta šapų mingams, tad negalima buvo nei anksčiau išstatyti daiktus, nei prie pečiaus prieti.

Ačiū iš anksto pasižadėjusių darbininkų pastangoms, taipgi daugelio atėjusių „tik pasisvečiuoti“ talkai darbe, netruko susitvarkyti ir vakarui gerokai įpusėjus jau galėjome hiziavoti ir baliavoti.

Vakaro sekmingumui daug

pasitarnavo Aido Choras. Jis, vadovaujant Aldonai Žilinskaitei ir akompanuojant B. L. Salinaitei, davė gyvai išpildytą gražių dainų programą, o daugelis choristų dar pagelbėjo ir bazaro susitvarkymo darbuose.

Nors ne viskas iš turimų daiktų spėta išstatyti pirmą vakarą, tačiau bazaras atrodė margas ir turtingas. Labiausia spalvota, patraukianti, žinoma, buvo moterų rankdarbių sekcija, kuri užima didžiausią vietą bazare. Daug gražmenų išparduota pirmą vakarą. Taipgi parduota dikčiai Sovietinių dainų rekordų. Na, ir maisto dalykų. Išgaudyta kaip bematant ir moterų sušneštieji namie gaminti valgiai.

Iš kitų bazaro vakarų, vasario 21, 22 ir 23-čios, teks pakalbėti sekamosiose laidose.

Rep.

Bankietas Paskilbusiai Veikėjai Pagerbti

Darbo Unijų vadai, advokatai, daktarai, įvairių organizacijų viršininkai, darbininkai iš šapų, žymūs profesionalai, žmonės iš Amerikos meno, literatūros ir mokslo sričių užsisako status Elizabeth'ai Gurley Flynn pagerbti bankietės šio trečiadienio vakarą, vasario 25-tą, Aldine Klube.

Elizabeth Gurley Flynn

Bankietė rengia Piliiečių Komitetas Browderiui Laisvinių sykiu su grupe žymių amerikiečių. Flynn yra minėto komiteto sekretorė.

Tarpe užsiskakusių status, kaip skelbia rengėjai, yra garsumo advokatas Samuel Neuberger su savo draugais advokatais. Kitas status užsakyta trylikai Brooklyn daktarų. Keli desėtkai unijų bus atstovauta bankiete. Vietos užsiskakoma komitete, 1133 Broadway, New York.

L. K. N.

Irving Theatre

Šią savaitę rodo judį „Požemiuose“, kuris laikomas vienu iš geriausių priešnaciškų judžių. Jo istorija perstatyta, kaip budavojasi požeminis sukilimas prieš Hitlerį, taip ryškiai išsiveržias partizaniskomis kovomis nacių užgrobtuose kraštuose. Jeffrey Lynn vadovaujamoji rolių.

Toj pat programoj rodoma „Rasputinas“, ir vėliausios karo žinios. Teatras randasi Irving Place ir 15th St., N. Y.

Sukaktuvės

Vasario 15 d. sukakę Mr. & Mrs. Juozo ir Onos Lugauskų vieneri metai vedybinio gyvenimo. Ta proga jų būvūsioji vyriausioji pamerė Ona Matusevičiūtė surengė jiems nuostabos puotą (surprise party) 342 Metropolitan Ave., Brooklyn, pas Mrs. Deivis, kambariuose. Dalyvavo virš 30 žmonių. Onos Matusevičiūtės pastangomis stalai buvo apkrauti visokiais valgiais ir gėrimais ir tortas (keikšas) žavėjo visus dalyvius, visi linksminosi ir baliavojo. Muzikantas Vincas Prankaitis traukė polkutę vieną paskui kitą. Visi linkėjo Lugauskams linksmo vedybinio gyvenimo ir kad sulauktų, bent šimto metų.

Mes, Lugauskai, gyvenanti 422 South 4th St., labai širdingai dėkavojam visiems dalyviams už pagerbimą mūsų, o ypač už dovanas tokias gražias suteiktas mums. Ilgai mes nepamiršim tokios išpūdinės puotos ir tokių geraširdžių draugų ir draugių. O ypatinai ačiū Onai Matusevičiūtei už jos dideles pastangas mums, taip pat jos pagelbininkei Mrs. Mary Deivis, kuri priglaudė visus ir šeiminkavę, ir Vincui Prankaitiui už gražią muziką.

P. Dalyvis.

Biznieriui, skelbkite savo biznį dienraštyje „Laisvėje“!

Korosp.

Šeštas Siuntinys Do- vanų Sovietam

Rusijai Karo Pagalbos, Inc., centralinė raštinė New Yorke skelbia, jog neseniai išsiųsta jau šeštas siuntinys medikamentų ir įvairių kitų amerikiečių dovanų ar iš suaukautų pinigų nupirktų būtinai reikalingų daiktų Sovietų Sąjungai.

Septintas, didžiausias iš visų siuntinys, jau esąs paruoštas išplaukti iš J. V. porto bile dieną.

Tarpe daiktų, pasiųstų su šėtu siuntiniu, buvo trys tūkstantčiai kerosininių, bile kur tinkamų vartoti pečių, taikomų ligoninėms ir karo pabėgėlių centram apšildyti pafrontėse, kur Sovietai kasdien atkariauja iš nacių naujas nuteriotas sritis. Prieš tai jau buvo pasiųsta virš 10,000 svederių ir kitų naujų drabužių.

Medikaliame rinkinyje radosi 22,000 uncijų skirtingų quininos preparatų, taipgi žaizdom siūti įrankių, operacijom instrumentų.

E. C. Carter, organizacijos pirmininkas sako, jog padaugėjimas aukų rodo, kad Amerikos žmonės vis daugiau pradedą įvertinti Sovietų Sąjungos rolę sumušimui fašizmo.

JŪRA PIENO

New Yorko su priemiesčiais pieno turgaviečių administratorius N. J. Cladakis skelbia, kad per 1941 m. mieste su apylinkėmis suvartota 6,090,833,895 svarai pieno, kurio bendra vertė fermeriams mokamomis kainomis buvo \$136,081,856.08. Rokuojant miestiečių mokamomis kainomis suma būtų daug didesnė.

Turintiems bile kokių reinkalų pajūriuose, prie dokų, numatoma išduoti tam tikri pasai, be kurių niekas nebus prileista. Pasų sistema pajūrininkams nustatys bendrai admirolos Andrews, majoras LaGuardia ir porto kolektočius Durning.

Pasams gauti stotys bus įsteigtos Brooklyn, New York, Newark ir Hobokene.

Tyrinėja Normandie Gaisro Priežastį

Laivyno Trečio Distrikto raštinėj, 90 Church St., N. Y., prie uždary durų vedami posėdžiai tyrinėjami tikslu nustatyti laivo Normandie gaisro priežastį. Tyrimams vadovauja atsitarnavęs admirolas Lamar R. Leahy.

Gi išlaukiję tuo tarpu eina spėliojimai ir diskusijos, ar Normandie dar bus galima atstatyti ant „kojų“, atversti ant šono, ant kurios laivas turi stovėti. Vieno sako, kad galima, kiti, kad ne.

Apžiūrėjęs laivo padėtį jo suplanuotojas - „de zaineris“ Vladimir L. Yourkevitch pareiškė, kad žmonės ir masinos neturėsią gana pajėgumo laivą atitiesti, bet tą galįs padaryti pats laivas, žinoma, ne be žmonių ir masinų pagalbos. Jis sako, kad visas atvartas reikia užtaisyti, uždarinti, vandeni iš kompartamentų išpumpuoti, o paskiau pripumpuoti vandens į laivo dugną, tas ir atverstų laivą į tikrą poziciją. Prie to, kad duoti vietos laisvai judėti ir apsiversti, jis sakė, reikėtų iš po laivo apačios išpumpuoti nesuskaitomus tonus dumblo.

Gi apdraudų firmos žurnalas Weekly Underwriter rašė, kad nebūsią galima atitiesti, nes esą daug mažesnį laivą Paris, panašiai buvusį parvartusį LeHavre porte prieš keltą metų, nepavykė iškelti.

Miestas gavo 70 sirenų švilpinių perspėjimų apie atakas iš oro. Vienos iš jų varomos trijų, kitos penkių arklų pajėga.

Brooklyno teismabutyje viena diena 18 asmenų nubausti užsimokėti po \$5 ir \$10 už rūkymą šapose.

Duokite Kraujo Išgelbėti Amerikos Kareivių ir Jūreivių Gyvastis

Lietuvių Darbininkų Susirajimą kuopos ir kitos organizacijos sudarė komitetą su-registravimui lietuvių davimui kraujo. Komitetas kooperuoja su Amerikos Raudonojo Kryžiaus Brooklyn Skyrium.

Vyrai ir moterys, nuo 21 iki 60 metų amžiaus, kurie gerai sveikatos, tuojaus užsiregistruokite.

Brooklyno Lietuviai, Užsiregistruokite Davimui Kraujo Amerikos Raudonajam Kryžiui.

Galite asmeniniai užsiregistruoti LDS. Centro raštinėj, 419 Lorimer St., arba atvirute pranešant savo vardą ir ant-

rašą. Kuomet susiregistruos reikalingas skaičius, visiems bus pranešta, kada ir kur reikės pribūti.

Kraujo ėmimo procesas labai lengvas, užima mažiau pusvalandžio; mažai kraujo imama, todėl kraujo davėjas nenusilpsta. Atlikite savo pareigą—duokite kraujo išgelbėjimui Amerikos kareivių, jūreivių ir civilių gyventojų gyvasties.

Komitetas.

Irma Twis (Epstein), slaugė, miego laisais numerinus naujagimį kūdikį Bronx ligoninė, kur ji dirbo, įkaltinta pranešant savo vardą ir ant-

“Laisvėje” Galite Nusipirkti

United States Defense Stamps Bonds

Vėliau jas pakeisite į

Bonds

★★★

“Laisvė” parduoda 25c., 50c., ir \$1.00 vertės defense stamps. “Laisvė” duos jums pašto knygelę ir jūs sulipdė po 25c.—75 stampas, galėsite gauti vieną boną—\$18.75 vertės, kuris po 10 metų bus \$25.00.

I knygelę, jei lipinsite po 50c. stampas, tai sulipdė 75 stampas, turėsite \$37.50 vertę. Tada atmainysite tas stampas į bonus, kurie po 10 metų bus \$50.00.

Jei lipdysite po \$1.00 stampas į knygelę, tai sulipdė 75 stampas, turėsite vertės \$75.00, atmainysite jas į bonus, tai už 10 metų gausite \$100.00.

Pirkite apsigynimo bonus. Tuojaus kreipkitės į “Laisvės” ofisą, paskaitite taupymo knygelę ir pirkite apsigynimo stampas ir bonus.

★★★

“LAISVĖS” ADMINISTRACIJA

427 Lorimer St.,

Brooklyn, N. Y.

NAUJA LIETUVIŲ RESTAURACIJA

Valė Balvočiūtė Savininkė

494 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

VISADA GAUSITE TIKRAI GASPADORISKAI IŠVIRTŲ KOPOSTŲ

Taipgi puikus pasirinkimas visokių mėsinių ir pieniškų valgių.

ATDARA DIENĄ IR NAKTĮ

Kada tik užsisite, vėliausia ar anksčiausia—visada karšti valgiai jus pasitiks.

GREEN STAR BAR & GRILL

LIETUVISKAS KABARETAS

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Kas nori gražiai laiką praleisti, pasilinksinti ir pasižokti, užėina pas “Green Star Bar and Grill”, nes žino, kad visados bus patenkinti.

Linksma Parė Kiekvieną Šeštadienį!

TURIME GEROS DEGTINĖS IR VYNŲ

Ateikite pasimatyti su Giviais

Geriausias Alus Brooklyn

459 Grand St.

Skersai nuo Republic Teatro

BROOKLYN, N. Y.

Tel. EV. 4-8698

MATEUŠAS SIMONAVIČIUS

GRAŽIAI ĮRENGTA SUSIEJIMAMS ĮSTAIGA

Vietos ir importuotos degtinės ir vynai, geriausių bravorų alus ir šlius. Kada būsite Brooklyn, užsikite susipažinti.

Kiekvieną subatą karšta vakariene. Atskiras kambarys užėjimui su moterimis. Nedėliomis atdaras nuo 1 val. dieną iki vėlai.

426 South 5th St.

Blakas nuo Hewes St. elevatorio stoties

Brooklyn, N. Y.

Tel. EVgreen 4-9508

Valėda iš filmos “Mūsų Rusiškasis Frontas,” dabar rodomos Rialto Theatre, Broadway ir 42nd St., N. Y.

“Mūsų Rusiškasis Frontas”

Pirmą savaitę rodomo šios filmos, kaip skelbia Rialto Teatro vedėjai, lankytojų skaičiai prašoko visus to teatro lankytojų pirmesnius rekordus. Filma palikta antrai savaitė.

Judžio lankytojų patogumui, teatras atidaroma rytais nuo 8:30 ir rodoma per visą dieną ir naktį, paskutiniam rodimui prasidedant 2 val. ryto. Sekmadieniais prasideda nuo pietų.

Sulaikė Pronacij Princa

Kunigaikštis Franz Hohenlohe, 27 m., žinomas nacių simpatikas, sulaikytas Ellis Saloj kaip priešų šalies ateivis. Jo motina jau nuo seniau būna po areštu.

L. P. Gropp, banko tarnautoja iš Elmhurst, tapo užmūsta traukinio Broadway stotyje, Jackson Heights.

AIDO CHORO METINĖ VAKARIENĖ

Ivyks šeštadienį

Kovo 14 March

Liet. Amer. Piliiečių Klube

280 Union Avenue

Brooklyn, N. Y.

Pradžią 7:30 val. vak.

Vakarienės tikietas \$1.50

Vien šokiams 50c.

★

GERA ORKESTRA ŠOKIAMS

★

Užkviečia,

AIDO CHORAS.